Περιοδος 2η,
Νο 25
Νοεμβρης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ'αυτο το φυλλο

ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ σελ. 2
ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ σελ. 4
ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ σελ. 6-7
20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ σελ. 6
ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ σελ. 9

✓ λεφτα και ✓ δουλειες για τους εργατες ✗ οχι για τους πραξικοπηματιες

ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ

Η επισκεψη της Βασιλισσας της Αγγλιας για την συνδιασκεψη της Κοινοπολιτειας που εγινε στη Λεμεσο ξεσηκωσε, και δικαιολογημενα θυελλα αντιδρασεων. Περισσοτερες ακομα αντιδρασεις προκαλεσε η αποφαση της κυβερνησης να τιμηθει η Βασιλισσα με το χρυσο κλειδι της Λευκωσιας και της Λεμεσου.

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Οι αντιδρασεις ξεκινησαν πρωτα απο το ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ και μετα επεχταθηκαν και στους απορριπτικους σωβινιστες οι οποιοι στο τελος καταφεραν να δωσουν το δικο τους τονο στις κινητοποιησεις

Αυτο δεν ειναι καθολου τυχαιο γιατι το ιδιο το ΑΚΕΛ κεντραρε την αντιδραση του *«στον αρνητικο ρολο που επαιξε η βρεττανικη πολιτικη στο κυπριακο»* με ιδιαιτερη εμφαση στο γεγονος οτι τους τελευταιους μηνες μια σειρα απο παραγοντες της βρεττανικης διπλωματιας πηραν ανοιχτα θεσεις αντιθετες με τις επισημες ελληνοκυπριακες θεσεις στο κυπριακο.

Αυτο εδωσε την ευκαιρια στους διαφορους σωβινιστες απορριπτικους, μεχρι και φασιστες οπως το ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ, και τον ΘΟΥΡΙΟ να βγουν μπροστα και να δωσουν το δικο τους περιεχομενο στις εκδηλωσεις.

Πατησαν ακομα οι σωβινιστες πανω στην ιδια την επισημη εθνικιστικη πολιτικη της κυβερνησης. Η κυβερνηδη πληρωσε εκατομυρια λιγρες για να οργανωσει την συνδιασκεψη της κοινοπολιτειας για να την χρησιμοποιησει εναντιον των τουρκοκυπριων, για να προβαλει διεθνως την Κυπριακη Δημοκρατια σαν το μονο νομιμο κρατος στη Κυπρο. Προσπαθησε να χρησιμοποιησει εθνικιστικες μαζικες εκδηλωσεις για να βαλει πιεση στους επισημους της κοινοπολιτειας και εσπρωξε τις γυναικες να οργανωσουν ανθρωπινη αλυσιδα στο δρομο Λευκωσιας - Λεμεσου την ωρα που θα περνουσαν τα αυτοκινητα των επισημων απο κει. Ανοιξε τα σχολεια για να πανε καθηγητριες και μαθητριες, ενω εδωσε αδεια σε οσες εργαζονται στο δημοσιο και εβαλε Λεωφορεια στα σχολεια, στα γραφεια, τα εργοστασια και αλλου για να μεταφερουν τις γυναικες. Τα μεσα μαζικης ενημερωσης μαζι με την αστυνομια συντονιζαν την εκδηλωση των γυναικων.

Ο εθνικισμος ομως δεν ειναι οπως το νερο που τρεχει απο την βρυση οποτε θελεις να τον ανοιγεις και οποτε θελεις να τον κλεινεις. Ιδιαιτερα οταν με αυτον δινεις τη δυνατοτητα στους σωβινιστες απορριπτικους να μπουν μπροστα. Ετσι οι αντιδρασεις δεν περιοριστικαν στις «ειρηνικες» εκδηλωσεις των γυναικων οπως ηθελε η κυβερνηση αλλα μετατραπηκαν σε αγριες κινητοποιησεις εναντιον της βασιλισσας και σε βιαιες αντικατοχικες, αντιτουρκικες εκδηλωσεις.

Ο εθνικισμος που καλιεργουσε η ιδια η κυβερνηση κινδυνευε να μετατραπει σε μπουμερανγκ εναντιον της ιδιας. Χαρακτηριστικα ο Κατσαμπας επεσημανε στο Φιλελευθερο οτι Βρεττανος επισημος ειπε οτι «η Κυπρος θα πληρωσει το τιμημα των εκδηλωσεων εναντιον της βασιλισσας και της Βρεττανιας».

Ακομα οι εκδηλωσεις των μαθητων στη γραμμη αντιπαραταξης που καταληξαν σε αγριο πετροπολεμο με τουρκοκυπριους μπροστα στους φακους των ντοπιων και ξενων τηλεοπτικων δυκτιων εβαζαν σε αμφισβητηση την ελληνοκυπριακη προπαγανδα που προσπαθουσε να δημιουργησει την εικονα οτι η ελληνοκυπριακη πλευρα ειναι δημοκρατικη και διαλλαχτικη και δεν εχει κανενα προβλημα με τους τουρκοκυπριους και οτι το μονο προβλημα ειναι η οι επεμβασεις της τουρκιας.

ΑΝΤΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Ο αγριος σωβινιστικος χαρακτηρας που πηραν οι εκδηλωσεις, με την προβολη της ΕΟΚΑ και το πετροπολεμο εναντιον των τουρκοκυπριων δεν κινδυνευαν να σταφουν μονο εναντιον της επισημης πολιτικης της αρχουσας ταξης, που ετσι και αλλοιως τα ηθελε και τα παθαινε, αλλα στραφηκαν και εναντιον της επαναπροσεγγισης. Ολα τα κομματατα της τουρκοκυπριακης αντιπολιτευσης εκφρασαν την απογοητευση και την αγανακτηση τους για τις σωβινιστικες εκδηλωσεις στη γραμμη αντιπαραταξης ενω η εφημεριδα του Τουρκικου Ρεπουπλικανικου Κομματος εγραψε οτι «επιτεθηκε ο σωβινισμος».

Και ομως δεν ηταν αναποφευκτο να παρουν αυτη την τροπη οι κινητοποιησεις εναντια στη βασιλισσα. Αρκετος κοσμος συμμετειχε σε αυτες οχι απο σωβινιστικη διαθεση αλλα εκφραζοντας μια γνησια αντϊιμπεριαλιστικη διαθεση. Στην Λεμεσο οι μαθητες που βγηκαν να διαδηλωσουν εναντια στη βασιλισσα ηρθαν σε συγκρουση με σωβινιστες που φωναζαν «η κυπρος ειναι Ελληνικη» απαντωντας με το «η κυπρος ειναι ανεξαρτητο νησι».

Αυτος ο κοσμος δεν πηγε στις διαδηλωσεις για να ριξει πετρες στους τουρκοκυπριους αλλα για να καταδικασει τον βρεττανικο ιμπεριαλισμο, για την αποικιακη πολιτικη του, για την συμμετοχη του στην επιδρομη στο Ιρακ, για την πολιτικη του στο Ιρλανδικο. Δυστηχως ομως η ελλειψη ενος ξεκαθαρου αντιιμπεριαλιστικου προσανατολισμου απο αυτους που ηταν στην ηγεσια αυτου του κινηματος αφησε τα περιθωρια στους σωβινιστες να δωσουν στο τελος αντικατοχικο-αντιτουρκικο περιχομενο στις εκδηλωσεις.

Αυτο που χρειαζονταν ηταν μια πολιτικη που να θυμιζει τα εγκληματα του βρεττανικου ιμπεριαλισμου σε βαρος των λαων οχι μονο της Κυπρου αλλα και της γυρο περιοχης. Μια πολιτικη που να βαζει θεμα ξυλωματος των βασεων και που να οργανωνει διαδηλωσεις προς το προεδρικο και οχι στη πρασινη γραμμη, γιατι ειναι η κυβερνηση που καλεσε την βασιλισσα, ειναι αυτη που ηθελε να της δωσουν το χρυσο κλειδι, και ειναι αυτη που εδωσε διευκολυνσεις στους βρεττανους ιμπεριαλιστες για να επεμβουν στο Ιρακ.

Με μια τετοια πολιτικη οι εκδηλωσεις εναντια στην βασιλισσα οχι μονο δεν θα τραβιουνταν απο τους σωβινιστες αλλα θα ενισχυαν και την πολιτικη της επαναπροσεγγισης γιατι το αιτημα για να φυγουν οι βασεις ειναι κοινο αιτημα των εργαζομενων και στις δυο πλευρες.

Η αδυναμια του ΑΚΕΛ να δωσει αυτη την προοπτικη αφησε τον δρομο ανοιχτο στους σωβινιστες επιβεβαιωνοντας για αλλη μια φορα ποσο αμεση ειναι η αναγκη για το χτισιμο μιας μαζικης επαναστατικης οργανωσης σημερα.

Ντινος Αγιομαμιτης

Η βια, η πτωματολογια και οι υποκριτες που θελουν να μας προστατεψουν

Η τηλεοπτικη προβολη της ανακαλυψης του πτωματος της ρωσιδας Οξανας, σε κατασταση αποσυνθεσης σ'ενα πηγαδι τεσσερεις μηνες μετα την δολοφονια της και οι καθημερινες σκηνες απο τις ερευνες στον σκουπιδοτοπο του Κοτσιατη για να βρουν το πτωμα μια αλλης γυναικας που δολοφονηθηκε την ιδια περιοδο προκαλεσαν εντονες συζητησεις στην τηλεοραση και τους ραδιοσταθμους.

Βουλευτες, δημοσιογραφοι και αλλοι παραγοντες χαρακτηρισαν αυτες τις σκηνες σαν προβολη της βιας, η οποια *«εισβαλλει μεσα στα σπιτια μας απο τις οθονες της τηλεορασης»*. Μερικοι μαλιστα εφτασαν στο σημειο να ζητουν τη δημιουργια *«ειδικου σωματος που να εχει την ευθυνη της παρακολουθησης τηλεοπτικων προγραμματων»*.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η τηλεοραση και οι ειδησεις καθημερινα ειναι γεματες απο σκηνες βιας. Δεν ειναι ομως αυτες που παραγουν την βια. Η βια ειναι το αποτελεσμα ενος βαρβαρου και αδικου συστηματος που καλιεργει την βια σε καθε εκφραση της ζωης. Εκατομυρια εργατες σε ολο το κοσμο, βιωνουν καθημερινα, με τον ενα ή τον αλλο τροπο την βια των εργοδοτων στα εργοστασια, τα γραφεια, τις τραπεζες, τα εργοταξια. Εκατομμυρια εργαζομενοι αντιμετωπιζουν καθημερινα τη βια και τα γκλοπς της αστυνομιας που προσπαθει να τσακισει τις απεργιες και τις διαδηλωσεις. Χιλιαδες εργαζομενοι οδηγουνται καθημερινα στο θανατο και την καταστροφη του πολεμου για εξασφαλισουν οι αρχουσες ταξεις των διαφορων μεγαλων και μικρων ιμπεριαλιστικων χωρων μια καλυτερη θεση στη βρωμικη «νεα ταξη» τους.

Αυτη ειναι η πραγματικη βια που αντιμετωπιζουμε καθημερινα. Οι υποκριτες που ζητουν την λογοκρισια των μεσων μαζικης ενημερωσης προσπαθουν να κρυψουν αυτη τη πραγματικοτητα. Αυτοι οι ιδιοι που θελουν να μας προστατεψουν ταχα απο τα αποκρουστικα πτωματα των θυματων μιας δολοφονιας δεν εχουν κανενα προβλημα οταν η τηλεοραση προβαλλει τα αεροπλανοφορα και τα τανκς των Αμερικανων και αλλων ιμπεριαλιστων που ετοιμαζονται να σκορπισουν την φρικη και το θανατο σε εκατονταδες χιλιαδες ανθρωπους στο Ιρακ ή την Σομαλια και την Αϊτη.

Οχι μονο δεν διαμαρτυρονται οταν τα μεσα μαζικης ενημερωσης προβαλλουν σκηνες με τα φοβερα αυτα μεσα μαζικης καταστροφης και βιας αλλα οταν προκειται για παρελασεις σαν αυτη της 1ης του Οχτωβρη και ασκησεις σαν τον «Νικηφορο» συναγωνιζονται ποιος να τις προβαλει περισσοτερο. Αδιαφορο αν το ιδιο το σεναριο του «Νικηφορου» προβλεπει σε πραγματικες συνθηκες εκατονταδες νεκρους, ακρωτηριασμενους και πτωματα πεταμενα στη λασπη.

Ο Αντωνης Κιττας που εκανε τις αποκαλυψεις για τις δολοφονιες των δυο γυναικων, και τα διαφορα κλεφτρονια και ναρκομανεις που μας παρουσιαζουν καθε βραδυ στη τηλεοραση σαν τους εκπροσωπους του οργανωμενου εγκληματος ειναι αγγελουδια μπροστα στους πραγματικους προαγωγους της βιας και του θανατου, που ειναι οι καπιταλιστες, οι στρατοκρατες και οι μπατσοι. Αυτοι ειναι οι πραγματικοι εμποροι του θανατου που για να υπερασπιστουν τα προνομια που τους δινει το βρωμικο καπιταλιστικο συστημα δεν διστάζουν να χρησιμοποιησουν την πιο ωμη βια και να κανουν τα πιο αγρια εγκληματα στη πιο μαζικη κλιμακα.

Καμια λογοκρισια των μεσων μαζικης ενημερωσης δεν ειναι για την προστασια μας. Η μονη προστασια που χρειαζομαστε ειναι απο τους υποτιθεμενους προστατες μας, και αυτη μονο η συλλογικη οργανωση και δραση μας μπορει να μας την προσφερει.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στις 15 του Νιοβρη, και στις δυο πλευρες της Κυπρου θα γινουν και φετος, οπως και καθε χρονο, γιορτες μισους. Οι απο κει θα γιορταζουν την ανακυρηξη της ΤΔΒΚ και οι απο δω θα διαδηλωνουν εναντιον της. Και στις δυο πλευρες πρωταγωνιστες θα ειναι οι σωβινιστες.

Αυτοι θα ειναι στο τελος και οι μονοι κερδισμενοι γιατι αυτες οι εδηλωσεις το μονο που προσφερουν ειναι να καλιεργουν τον σωβινισμο, το μισος και την καχυποψια αναμεσα στους εργαζομενους των δυο πλευρων και να ριχνουν λαδι στη φωτια του πολεμου που καιει για πανω απο τριαντα χρονια στη Κυπρο.

Οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι, πληρωσαν, τις τελευταιες δεκαετιες με ποταμια αιματος τον σωβινισμο που καλιεργουν οι αρχουσες ταξεις στη Κυπρο την Ελλαδα και την Τουρκια.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ

Για να πεισουν τους εργαζομενους να τους ακολουθουν στα σχεδια τους, η καθε μια προσπαθει να παρουσιασει τον εαυτο της σαν, αθωα και αδικημενη. Καμια ομως απο αυτες δεν ειναι καλυτερη απο την αλλη και καμια δεν μπορει να παριστανει την αθωα για οσα εγιναν στη Κυπρο. Αν ο Αττιλας ξεριζωσε, σκοτωσε και βιασε χιλιαδες ελληνοκυπριους το '74, η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ειναι υπευθυνη για παρομοια εγκληματα και σφαγες το '63 - '64, το '67 ακομα και το '74. Οσο υποκριτκη ειναι η τουρκικη και τουρκοκυπρικη αρχουσα ταξη που παρουσιαζει την εισβολη του '74 σαν ειρηνευτικη επιχειρηση αλλο τοσο υποκριτικη ειναι η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη που παριστανει το αθωο θυμα που δεχτηκε ξαφνικα και αναιτια την επιθεση ενος ξενου κρατους. Μεχρι το '74 ηταν αυτοι οι επιτιθεμενοι και οι καταπιεστες των τουρκοκυπριων και οργιαζαν οι διαφοροι τουρκοφαγοι οπως το Σαμψων. Οση ανασφαλεια και φοβο νοιωθουν οι ελληνοκυπριοι απεναντι στο τουρκικο στρατο, αλλη τοση νοιωθουν οι τουρκοκυπριοι για την εθνοφρουρα και τον ελληνικο στρατο. Οση δυσπιστια εχουμε εμεις για τις καλες προθεσεις της Αγκυρας και του Ντεκτας αλλη τοση εχουν οι τουρκοκυπριοι για την καλη διαθεση της Αθηνας και του Κληριδη που ζητα την αποστολη ελληνικης μεραρχιας στην Κυπρο.

Αν σημερα ο Ντεκτας θελει να κρατησει οσα αρπαξε απο τους ελληνοκυπριους προσφυγες με την βοηθεια του τουρκικου στρατου, οι ελληνοκυπριοι αστοι απο το '64 μεχρι το '68 στριμωξαν με την βοηθεια της ελληνικης μεραρχιας τους τουρκοκυπριους, το 18% του πληθυσμου, σαν τα ποντικια στο 4,8% του εδαφους.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ

Αυτη την πολιτικη της αρχουσας ταξης στηριζουν οι αντικατοχικες πορειες. Γι αυτο και ειναι ολες τους σωβινιστικες και στρεφονται εναντια στην επαναπροσεγγιση.

Το επιχειρημα που προβαλλουν μερικοι αριστεροι οτι πανε σε αυτες για να τις ελεξουν, για να μην αφησουν τους σωβινιστες απορριπτικους να κυριαχουν με τις ελληνικες σημαιες και τα αντιτουρκικα συνθηματα, και να τους δωσουν επαναπροσεγγιστικο περιεχομενο, ειναι τελειως λαθεμενο. Σε μια εκδηλωση που εχει αντικατοχικο περιεχομενο αυτοι που θα κυριαρχησουν ειναι οι πιο μαχητικοι αντικατοχικοι σωβινιστες και οχι οι "μετριοπαθεις" και "συντηριτικοι". Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι η τελευταια εκδηλωση των μαθητων που καλεστηκε και υποστηριχτηκε απο την μαθητικη παραταξη του ΑΚΕΛ την ΠΕΟΜ αλλα αυτοι που κυριαρχησαν ηταν οι σωβινιστες που προσπαθησαν να τραβηξουν τους μαθητες σε ενα πετροπολεμο με τους τουρκοκυπριους στη ταφρο του Ληδρα Παλας.

Το μονο που πετυχαινουν οι αριστεροι που συμμετεχουν στις αντικατοχικες πορειες ειναι να τις μαζικοκποιουν και να ενισχυουν τους σωβινιστες. Οσες εκδηλωσεις εκαμαν οι απορριπτικοι σωβινιστες χωρις την συμμετοχη της αριστερας, ηταν κυριολεχτικα απομονωμενες και χωρις μαζικοτητα. Ακομα και οταν εφεραν περυσι τον Σαβοπουλλο που σε αλλες εποχες θα μαζευε απο μονος του χιαλιαδες κοσμου, για να κανουν εκδηλωση στο οδοφραγμα του Ληδρα Παλας δεν μπορεσαν να μαζεψουν πανω απο δυο χιλιαδες κοσμο, ενω οι εκδηλωσεις που κανει η Πρωτοπορει του ΔΗΣΥ ή το ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ και αλλα σωβινιστικα σωματεια και συλλογοι δεν συγκεντρωνουν πανω απο μερικες δεκαδες ή στη καλυτερη περιπτωση εκατονταδες οπαδους.

Οι αγωνιστες της αριστερας πρεπει να αναγνωρισουν αυτη τη πραγματικοτητα και να σταματησουν να υποστηριζουν τις σωβινιστικες πορειες και εκδηλωσεις. Να σταματησουν να δινουν υποστηριξη και ανοχη στους σωβινιστες και τη πολιτικη της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης.

ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Την ωρα που και στις δυο πλευρες ετοιμαζονται για τις 15 Νοεμβρη γιορτες και εκδηλωσεις εθνικου μισους, η αριστερα οχι μονο δεν θαπρεπε να συμμετεχει σε αυτες, αλλα θαπρεπε να απαντα με επαναπροσεγγιστικες αντιεκδηλωσεις. Θα μπορουσε να οργανωσει ανοιχτες επαναπροσεγγιστικες συναντησεις ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων, για παραδειγμα στο Ληδρα Παλας, οπως ειχε οργανωσει παλιοτερα. Και να δωσει ετσι την δυνατοτητα στη νεολαια να παει σε αυτες και να συναντησει τουρκοκυπριους, να μιλησει μαζι τους και οχι να τρεχει με τους σωβινιστες να ριχνει πετρες εναντιον τους. Σημερα η αναγκη για μια τετοια απαντηση στο σωβινισμο ειναι μεγαλυτερη απο ποτε αλλοτε.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Η κυβερνηση εχει εξαπολυσει μια αγρια επιθεση στο βιοτικο επιπεδο και τις καταχτησεις των εργαζομενων.

Προσπαθει να καταργησει την δωρεαν, ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη και να αναγκασει τον φτωχοκοσμο που καταφευγει στα κρατικα νοσοκομεια να πληρωνει.

Ο προϋπολογισμος του '94, ειναι προϋπολογισμος λιτοτητας με περικοπες στις κοινωνικες δαπανες, παγωμα προσληψεων, μισθων και χτυπημα των δημοσιων υπαλληλων.

Ετοιμαζει νεες φορολογιες και αυξησεις στα τιμολογια του, νερου, του ρευματος και των τηλεφωνων.

Εξοριζει τους φοιτητες του Πανεπιστημιου μεταφεροντας ενα τμημα του χιλιομετρα εξω απο την Λευκωσια, για να μην πληρωσει για κατασκευη αιθουσων ή μεταφορα του στρατοπεδου που βρισκεται μεσα στο χωρο του Πανεπιστημιου.

Προχωρει σε ιδιωτικοποιησεις τμηματων των Δημοσιων και Ημικρατικων οργανισμων, και ετοιμαζει μαζικες απολυσεις. Ηδη στην Αρχη Υδατων απειλουνται με απολυση 160 εργαζομενοι.

Την ιδια στιγμη ξαναπροσλαμβανει προκλητικα τους 62 πραξικοπηματιες δημοσιους υπαλληλους και τους χαριζει μερικα εκατομμυρια λιρες, σαν ανταμοιβη για τα «ανδραγαθηματα» τους.

Χρυσωνει τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και αλλους παρομοιους χαριζοντας τους δεκαδες εκατομμυρια λιρες σε φοροαπαλλαγες, επιδοτησεις και δανεια.

Δειχνει οτι ειναι ξεκαθαρα μια κυβερνηση καπιταλιστων που φροντιζει τους ομοιους της και κτυπα τους εργαζομενους.

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ

Ενθαρυμενοι απο αυτη τη σταση της κυβερνησης οι εργοδοτες εχουν κυρηξει τον πολεμο στην εργατικη ταξη. Μειωνουν μισθους, απολυουν, αρνουνται να πληρωσουν τις αυξησεις που συμφωνησαν, απειλουν την ΑΤΑ και τωρα αρνουνται να εφαρμοσουν την συμφωνια για το 38ωρο που υπογραψαν μολις πριν λιγους μηνες.

Η νεα επιθεση τους, κλιμακωνει με τον πιο προκλητικο τροπο αυτο τον πολεμο. Οχι μονο αρνηθηκαν να εφαρμοσουν την μειωση του ωραριου κατα μιση ωρα οπως ηταν η συμφωνια του '92 αλλα κυρηξαν και λοκ αουτ απο πανω.

Η επιθεση των εργοδοτων δεν στοχευε μονο στο ωραριο. Αυτο που τους ενδιαφερει οπως προκλητικα δηλωσε ο Κρανιδιωτης του συνδεσμου βιομηχανων ενδυσης *«δεν ειναι απλα τα πεντε, ή δεκα λεπτα, ή το ημιωρο, αυτα δεν τα συζητουμε, αυτο που εχει σημασια ειναι αν εχει το δικαιωμα ο εργοδοτης να αποφασιζει οπως θελει για την δουλεια του»*. Αυτο που θελουν δηλαδη ειναι το δικαιωμα να κανουν οτι θελουν οχι μονο με το ωραριο, αλλα γενικα με ολους τους ορους και τις συνθηκες δουλειας των εργαζομενων. Θελουν να δημιουργησουν τις προϋποθεσεις ωστε απο δω και μπρος τιποτα να μην θεωρειται κεχτημενο και να εχουν το δικαιωμα να ξαναδιαπραγματευονται το καθε τι, ακομα και αυτο στο οποιο συμφωνησαν πριν λιγους μηνες. Σημερα ειναι το ωραριο και οι απολυσεις, αυριο θα ειναι η ΑΤΑ, μεθαυριο θα ειναι οι ιδιες οι συλλογικες συμβασεις.

Αυτα ολα ηταν που παιζονταν στη συγκρουση για το ωραριο. Γι' αυτο και η ΟΕΒ ανελαβε τον ρολο του Γενικου Επιτελειου, που συντονιζε τις επιθεσεις των εργοδοτων.

Η ΚΡΙΣΗ

Η επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων κλιμακωνονται σε μια περιοδο που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει τα χειροτερα προβληματα απο την εποχη του πολεμου του '74. Σε τετοιες εποχες οι καπιταλιστες δεν εχουν περιθωρια για παραχωρησεις και υποχωρησεις στις διεκδικησεις της εργατικης ταξης..

Σε τετοιες εποχες θελουν μια εργατικη ταξη που να ειναι υποταγμενη και ετοιμη να δεχτει την καθε θυσια χωρις πολλες κουβεντες. Σε τετοιες εποχες δεν εχουν καν τα περιθωρια να περιμενουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να πεισουν την εργατικη ταξη να κανει θυσιες. Οι επιθεσεις τους βαζουν σε αμφισβητηση ακομα και την ιδια τη γραφειοκρατια γιατι την κανουν να φαινεται σαν αναξιοπιστη που δεν μπορει να πετυχει ουτε την εφαρμογη των συμφωνιων που κανει.

Θελουν να σπασουν το ηθικο της εργατικης ταξης και να αδυνατισουν την δυνατοτητα αντιστασης της.

Δεν ειναι τυχαιο που την ιδια στιγμη η κυβερνηση ξανανοιξε το θεμα της προσληψης των 62 πραξικοπηματιων. Και δεν ειναι τυχαιο που το κανει με τον πιο προκλητικο τροπο, παρα την αντιδραση των κομματων της αντιπολιτευσης αλλα και του ιδιου του ΔΗΚΟ με το οποιο συγκυβερνα. Δεν ειναι τυχαιο ακομα που κουβαλησε τα τηλεοπτικα συνεργεια για να κινηματογραφησουν την «επιστροφη» των πραξικοπηματιων στη δημοσια υπηρεσια. Το μυνημα που ηθελε να δωσει ειναι ξεκαθαρο. Ειναι το μυνημα οτι εγω ειμαι το αφεντικο και εγω θα κανω οτι θελω.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Η απαντηση της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας στην προκληση των εργοδοτων και τα λοκ αουτ ηταν οτι: «οι συντεχνιες μας δεν θα παρασυρθουν απο τις προκλητικες και αυθαιρετες ενεργιες των εργοδοτων και δηλωνουν οτι ειναι ετοιμες για συνεχιση των διαβουλευσεων για ομαλη επιλυση της διαφορας». Η μονη «ομαλη επιλυση της διαφορας» θα ηταν να αναγκαστουν οι εργοδοτες να σεβαστουν τις συμφωνιες που κανουν. Οτι δηποτε αλλο θα ηταν σε βαρος των εργαζομενων.

Τελικα οι ηγεσιες των συντεχνιων οχι μονο δεν οργανωσαν καμια ουσιαστικη αντισταση στις επιθεσεις των εργοδοτων αλλα προσπαθησαν να κλεισουν και τις απεργιες που ξεκινησαν απο την αυθορμητη αντιδραση των ιδιων των εργατων. Περιοριστηκαν να προσπαθουν να *«πεισουν τους εργοδοτες να λογικευτουν»*.

Οι επιθεσεις ομως των καπιταλιστων και της κυβερνησης δεν ειναι θεμα «λογικης» ειναι αποτελεσμα της πολιτικης λιτοτητας που εφαρμοσαν και εφαρμοζουν ολες οι συντηριτικες κυβερνησεις σε ολοκληρο το κοσμο. Και οπως εγραφε και η Ελενη Μαυρου Γ.Γ. της ΕΔΟΝ στην Νεολαια στις 29 Οχτωβρη: *«ας μη ξεχναμε οτι η εμπειρια του παγκοσμιου συνδικαλιστικου κινηματος λεει οτι εκει που το εργατικο κινημα εκανε ενα βημα πισω δεχομενο τις νεοσυντηρητικες επιθεσεις, υποχρεωθηκε στη συνεχεια σε αταχτη υποχωρηση»*. Αν αυτα δεν ηταν απλα λογια και γινοντουσαν και πραχτικη απο την οργανωση και το κομμα που αντιπροσωπευει η Ελενη Μαυρου τοτε οι εργοδοτες θα επρεπε να παρουν μια απαντηση εξισου δυναμικη και αμεση με την επιθεση που τολμησαν να κανουν οι ιδιοι στην εργατικη ταξη. Δυστυχως ομως εμειναν μονο λογια.

Ακομα και στο θεμα των 62 το ΑΚΕΛ παρα το οτι δηλωνε οτι το θεμα ειναι πολιτικο και οχι νομικο, περιοριστηκε σε νομικιστικες αντιδρασεις προτεινοντας νομους που να εμποδιζουν την προσληψη των 62, που ειναι ομως σιγουρο οτι θα κυρηχτουν αντισυνταγματικοι απο το Ανωτατο Δικαστηριο. Δεν οργανωσε καμια κινητοποιηση για να στηριξει αυτο το πολιτικο ζητημα. Ο θυμος και η διαθεση που εκφραστηκαν στο προηγουμενο συλλαλητηριο για τους 62 εμεινε ανεκμεταλευτος.

Η ΕΔΕΚ που αυτη τη περιοδο κανει ενα τελικο δεξιο μακροβουτι της και ξεφορτωνεται ακομα και τα συμβολα που μπορει να δημιουργουσαν την εντυπωση οτι εχει σχεση με την εργατικη ταξη, τη σφιγμενη γροθια, κρατησε μια παρομοια σταση. Περιοριστηκε στη ψηφιση των νομων και δημαγωγουσε απειλωντας οτι θα ζητησει την δικη των πραξικοπηματιων.

Το ΑΔΗΣΟΚ που ερωτοτροπει με τον Κληριδη εδω και καιρο περιοριστηκε σε χλιαρες δηλωσεις καταδικης.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Οταν σου κυρησσουν τον πολεμο πρεπει να κτυπας πισω. Οι επιθεσεις της συντηρητικης κυβερνησης και των εργοδοτων ηθελαν μιαν απαντηση σαν αυτη που εδωσαν οι εργαζομενοι της Air France στον ομολογου του Κληριδη, τον Μπαλατυρ στη Γαλλια: Απεργιες και διαδηλωσεις που τον αναγκασαν στο τελος να ματαιωσει τα σχεδια του για απολυσεις στην εταιρεια και παγωμα των μισθων.

Οταν οι εργοδοτες κυρηξαν λοκ αουτ οι συντεχνιες επρεπε να απαντησουν με απεργια διαρκεια σε ολους τους κλαδους που κυρηχτηκε λοκ αουτ. Οι υποχωρηση μονο περισσοτερες υποχωρησεις μπορει να φερει.

Ενας εργατης στο ξυλουργειο του Σαββιδη, οπου γινονταν απεργια για την μειωση του ωραριου, ειπε: «μας αποκαλουν επαναστατες που ξεσηκωνουμε και τους αλλους και θα τους παρουμε στο λαιμο μας. Ε, μονο αν ειμαστε επαναστατες θα καταφερουμε να κερδισουμε αυτη την απεργια».

Δυστυχως δεν υπηρχαν πολλοι επαναστατες για να κερδισουν αυτη τη φορα την απεργια. Δεν υπηρχε ενα διχτυο επαναστατων στους χωρους δουλειας που να μπει μπροστα και να οργανωσει και να συντονισει απο τα κατω τους αγωνες που δεν ηθελε να στηριξει η γραφειοκρατια. Δεν υπηρχε η μαζικη επαναστατικη οργανωση που να στηριξει αυτους τους αγωνες και να αξιοποιησει την εργατικη αγανακτηση και να της δωσει την δυνατοτητα να εκφραστει συνολικα εναντια στην πολιτικη της κυβερνησης και να οργανωσει μαζι με τις απεργιες συλλαλητηρια εναντια στους 62.

Μπορουμε και πρεπει ν'αρχισουμε να χτιζουμε μια τετοια οργανωση. Για να μην αφησουμε τους αγωνες που ερχονται να χαραμιζονται απο την γραφειοκρατια, για να μην κατσουμε να περιμενουμε αλλα τεσσερα χρονια για να ξεφορτωθουμε την κυβερνηση της λιτοτητας της ανεργιας και του αυταρχισμου. Για να μπορεσουμε στο τελος να ξεφορτωθουμε οχι μονο την συντηρητικη κυβερνηση αλλα και το συστημα που προκαλει τις κρισεις την ανεργια, τη φτωχεια και τους πολεμους.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΑΤΙΚΟ ΠΑΡΤΥ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΙΣ 17 ΔΕΚΕΒΡΗ

Στο χωρο της Λαϊκης Σκηνης
που διαρυθμιστηκε για την περιπτωση
με φαϊ ποτο και ζωντανη μουσικη
Πλατεια Πλατανος στο Καϊμακλι
τιμη με φαγητο 3.5 λιρες

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

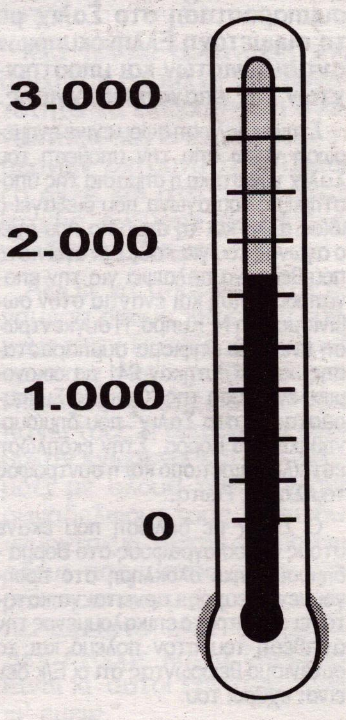

Το διημερο αφιερωμα στην επετειο της Οχτωβριανης επαναστασης ανεβασε το συνολικο ποσο της οικονομικης εξορμησης στις 1703 λιρες με τις 250 λιρες που μαζευτηκαν τον Οχτωβρη.

Η οικονομικη εξορμηση της Εργατικης Δημοκρατιας εχει στοχο τις 3000 λιρες μεχρι το τελος του 1993. Ελπιζουμε στους υπολοιπους δυο μηνες που απομενουν να καλυψουμε το συνολο του στοχου μας. Σε αυτο θα συμβαλει και το Πρωτοχρονιατικο παρτυ που διοργανωνουμε στις 17 Δεκεβρη.

Ευχαριστουμε τους συντροφους και συντροφισσες για τις εισφορες τους και ελπιζουμε οτι οχι μονο θα συνεχισουν να προσφερουν γενναιοδωρα αλλα θα κινητοποιηθουν για να πετυχουμε το στοχο μας.

Οι αγωνες που δινει η "Εργατικη Δημοκρατια" στηριζονται αποκλειστικα σε αυτη την ενισχυση.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

Στις 21 Νοεμβρη θα γινει η πρωτη μετα απο χρονια πορεια ειρηνης εναντια στις Βρεττανικες βασεις.

οι Αγγλικες Βασεις χρησιμοποιηθηκαν στην σφαγη εκατονταδων χιλιαδων ιρακινων στον πολεμο στον Κολπο, και χρησιμοποιουνται μεχρι σημερα για τον αποκλεισμο του Ιρακ που συνεχιζει να προκαλει θανατους μικρων παιδιων. Για αυτο καθε αγωνιστης της αριστερας πρεπει να παρει μερος στην πορεια

Καιρος ηταν. Απο το φθινοπωρο του 1990 οι Βρεττανικες βασεις χρησιμοποιηθηκαν αρχικα στην προετοιμασια και μετα στην διεξαγωγη του πιο βρωμικου πολεμου των τελευταιων δεκαετιων, του πολεμου στον Κολπο, που κοστισε και κοστιζει ακομα την ζωη εκατονταδων χιλιαδων ιρακινων.

Απο τοτε, δεν σταματησαν οι στρατιωτικες επεμβασεις των μεγαλων δυναμεων ("μεγαλων" μονο στο νταηλικι, στις βρωμιες και τις αρπαγες) στο Ιρακ. Ο νεος προεδρος των ΗΠΑ Κλιντον εφτασε στο σημειο να βομβαρδισει το Ιρακ με προσχημα ιρακινη συνωμοσια για δολοφονια του Μπους (με αυτη τη δικαιολογια δεν θα ηταν λιγες οι χωρες που θα πρεπε να βομβαρδισουν τις ΗΠΑ σε αντιποινα για διαφορες παρομοιες συνωμοσιες της ΣΙΑ). Ακομα και τωρα ο οικονομικος αποκλεισμος του Ιρακ συνεχιζεται, και μαζι του οι θανατοι και δυστυχια στο Ιρακ. Το δυναμωμα των "μεγαλων δυναμεων" εξαιτιας του πολεμου στον Κολπο διευκολυνε και την συμφωνια-κοροϊδια Ισραηλ και ΟΑΠ για την αυτονομια της Γαζας και της Ιεριχους, που διασπασε ακομα παραπανω το παλαιστινιακο απελευθερωτικο κινημα, .

Σε ολα αυτα οι βρετανικες βασεις στην Κυπρο επαιξαν ρολο "πνευμονα των πολεμικων επιχειρησεων" οπως τις χαρακτηρισε ο "Φιλελευθερος" στις 22 Γεναρη 91, πεντε μερες μετα την αρχη της σφαγης στον Κολπο.

Δυστυχως, στη διαρκεια αυτων των φοβερων τριων χρονων δεν οργανωθηκε καμμια κινητοποιηση απο τα πολιτικα κομματα που παραδοσιακα δηλωναν σαν βασικο στοχο της πολιτικης τους την απομακρυνση των βασεων.

Το ΑΚΕΛ παλιοτερα, οταν εκανε ακομα πορειες εναντια στις βασεις, καταγγελε οτι η Κυπρος για τους δυτικους επαιζε ρολο "αβυθιστου αεροπλανοφορου". Οπως εγραφε η Χαραυγη της 29 Μαρτη του 86, οι Αμερικανοι και οι συμμαχοι τους ηθελαν την "*μετατροπη της νησου σε ... βαση απο την οποια θα ηταν δυνατη η πραγματοποιηση στρατιωτικης επεμβασης στις υποθεσεις των μεσανατολικων χωρων.*"

Ομως οταν τα γεγονοτα αποδειξαν με τον πιο περιτρανο τροπο ποσο σωστη ηταν αυτη η εκτιμηση, τοτε... σταματησαν και οι πορειες! Οταν τα λαϊκα κινηματα της Μ. Ανατολης ειχαν την μεγαλυτερη αναγκη απο την συμπαρασταση μας, μεσα σε εκεινη ακριβως την περιοδο, ο Χριστοφιας δηλωνε στον Φιλελευθερο της 23 Αυγουστου του 92 οτι "*Αν για το δικο μας προβλημα διαπιστωνουμε οτι οι Αγγλοι διαδραματιζουν σοβαροτατο ρολο στο Συμβ. Ασφαλειας ακομα και για να μη καταδικαστει ο Ντενκτας, πολυ περισσοτερο θα ηταν σφαλμα αν επιχειρουσαμε πρακτικα μετρα εναντια στις αγγλικες βασεις*". Οι βασεις και η συμπαρασταση στους παλαιστινιους ενταχθηκαν και αυτες στην πολιτικη του "Ολα για την Κυπρο".

Η ΕΔΕΚ, αλλος παραδοσιακος "φιλος" των αραβικων μαζων, δειχνει τελευταια την συμπαρασταση της... ζητωντας κατα καιρους να απαιτησει η κυβερνηση τα λεφτα που μας χρωσταν οι Αγγλοι απο τις Βασεις!

Επιτελους, θα ελεγε κανεις, καλιο αργα παρα ποτε, γινεται τωρα μια πορεια ειρηνης. Ομως οι λογοι που προβληθηκαν για την πορεια κανουν κανενα να αναρωτιεται αν θελουν πορεια ειρηνης ή μια ακομα εθνικιστικη πορεια.

Στην πρωτη συσκεψη των οργανωσεων και κομματων για την οργανωση της πορειας που εγινε στις 6 Οκτωβρη, ο Σισμάνης της ΕΔΕΚ και ο Δωνης Χριστοφινης του ΑΚΕΛ μιλησαν για τα χωραφια της Ξυλοφαγου, για τον Ακαμα και το περιβαλλον, αναφερθηκαν ακομα και στις "γειτονικες χωρες". Αλλα το εκαναν ξεκαθαρο οτι η πραγματικη αιτια που γινεται **τωρα** η πορεια ειρηνης ηταν πραγματα οπως οι δηλωσεις Τσοκερ και η υπολοιπη "αρνητικη σταση στο προβλημα μας" της βρετανικης κυβερνησης, η υποτιθεμενη φιλοτουρκικη της σταση. Ο τοπος της πορειας διαλεχτηκε επειδη «"*εκει συναντουνται οι δυο κατοχες, η αγγλικη και η τουρκικη*».

Η πορεια δηλαδη γινεται για τον ιδιο λογο που δεν γινονταν πορειες τα προηγουμενα χρονια: για το "καλο της Κυπρου". Προσπαθουν να δωσουν σε μια απαραιτητη εκδηλωση διεθνιστικης συμπαραστασης εθνικιστικο χαρακτηρα. Αντι ο αγωνας εναντια στις Αγγλικες βασεις να γινει ενα απο τα λιγα μετωπα στα οποια οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι μπορουν να κανουν κοινο διεθνιστικο αγωνα εναντια στους δυτικους ιμπεριαλιστες και τις κυβερνησεις στο βορρα και το νοτο, και ετσι να πλησιασει η μια εργατικη ταξη την αλλη, τον εντασουν και αυτον μεσα στην εθνικιστικη συγκρουση ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων.

Δυστυχως η πολιτικη αυτων που οργανωνουν την πορεια Ειρηνης, πολυ λιγη σχεση εχει με την ειρηνη. Ενω δεν συγκεντρωνεται στην χρηση των βασεων στον πολεμο στη Μ. Ανατολη, συγχρονως με τον εθνικισμο της δεν απομακρυνει ουτε κατα εκατοστο τον κινδυνο του πολεμου στην ιδια την Κυπρο.

Ομως αναμεσα στο κοσμο που θα παει στην πορεια ειναι και αυτοι - και ειναι πολλοι - που δεν χωνεψαν την σταση του πολιτικου κοσμου της Κυπρου στον πολεμο στον Κολπο. Που θελουν να αντισταθουν στους ιμπεριαλιστες. Που θελουν επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους και ειρηνη για τους εργαζομενους της Μ. Ανατολης και της Κυπρου. Μαζι με αυτους θα παρουμε και μεις μερος στην πορεια εναντια στις ιμπεριαλιστικες βασεις, και στους ελληνοκυπριους αστους.

Αγγελος Νικολαου

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΣΑΛΙΧ ΑΣΚΕΡΟΓΛΟΥ

Στις 15 Οκτωβρη αρχισε η εκδικαση απο στρατοδικειο στη Β. Κυπρο της υποθεσης του Σαλιχ Ασκερογλου, του Τ/κ που αρνηται να υπηρετησει στο τουρκοκυπριακο στρατο για λογους συνειδησης. Το ιδιο βραδυ η Εργατικη Δημοκρατια διοργανωσε ανοιχτη εκδηλωση σε συμπαρασταση στο Σαλιχ με τη συμμετοχη Ελληνοκυπριων αντισωβινιστων και υποστηριχτων της επαναπροσεγγισης.

Στην εκδηλωση αφου εγινε ενήμερωση γυρω απο την υποθεση του Σαλιχ τονιστηκε η σημασια της υποστηριξης του αγωνα που διεξαγει ο ιδιος αλλα και τη σημασια που εχει ο αγωνας του για καθε Ε/κ αγωνιστη που θελει να παλαιψει για την επαναπροσεγγιση και εναντια στον σωβινισμο στη Ν. Κυπρο. Η συγκεντρωση ενεκρινε ψηφισμα συμπαραστασης και μαζευτηκαν £41 για οικονομικη ενισχυση της "Ομαδας Συμπαραστασης στο Σαλιχ" που δημιουργηθηκε στο Βορρα. Στην εκδηλωση εστειλε χαιρετισμο και η συντροφος του Σαλιχ, Γιωτα.

Ο Σαλιχ με δηλωση που εκανε στους δημοσιογραφους στο Βορρα - δημοσιευτηκε ολοκληρη στο προηγουμενο τευχος - αρνειται να καταταγει στο στρατο επικαλουμενος την αντιθεση του στον πολεμο και το σωβινισμο θεωρωντας οτι οι Ε/κ δεν ειναι εχθροι του.

Συμπαρασταση απο το εξωτερικο

Στο μεταξυ τα μελη της "Ομαδας Συμπαραστασης στο Σαλιχ" - αναμεσα τους και η Τ/κ ποιητρια Νιεσιε Γιασιν - δεχονται συνεχεια εκβιασμους και διωξεις απο οργανα των Τουρκοκυπριακων αρχων. Η ιδια η Νεσιε εχει κρατηθει για 18 ωρες στην αστυνομια και πιθανο να δικαστει για την συμπαρασταση της στο Σαλιχ. Εχουν γινει ερευνες σε σπιτια, ενω το βιβλιοπωλειο ενος απο τα μελη της επιτροπης αυτους διαρρηχθηκε και χαθηκαν τηλεφωνα, και Fax.

Κατω απ'αυτες τις συνθηκες η επικοινωνια με τα μελη της Ομαδας ειναι πολυ δυσκολη και οι πληροφοριες που παιρνουμε για τις εξελιξεις στη δικη του Σαλιχ ελαχιστες. Η αποφαση του Στρατοδικειου ειχε οριστει να βγει στις 2 Νιοβρη αλλα τελικα αναβληθηκε για τις 9 του ιδιου μηνα και πιθανο να παει και παρακατω εξαιτιας των εκλογων στο βορρα.

Συμπαρασταση προς τον Σαλιχ* εχει εκδηλωθει και απο το εξωτερικο απο πολιτικες οργανωσεις, απο διεθνεις οργανωσεις αντιρρησιων, ειρηνιστικες οργανωσεις και αλλους που εστειλαν μηνυματα διαμαρτυριας για τη συλληψη και διωξη του Σαλιχ. Τη δικη παρακολουθησε παρατηρητης της Διεθνους Αμνηστειας ενω δυο εκπροσωποι Ευρωπαϊκων οργανωσεων αντιρρησιων εχουν συλληφθει και βρισκονται στις φυλακες στο βορρα γιατι μοιραζαν φυλλαδια συμπαραστασης στο Σαλιχ εξω απο το δικαστηριο.

Η «Εργατικη Δημοκρατια» ενημερωσε τις οργανωσεις της Διεθνιστικης Σοσιαλιστικης Τασης - στην οποια ανηκει και η ιδια,- και εκανε εκληση για να σταλουν μηνυματα συμπαραστασης. Ηδη μηνυματα αλληλεγγυης εστειλαν οι αδελφες οργανωσεις SOCIALIST ISCI (Τουρκια) και η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση (Ελλαδα).

Αγωνιστης της επαναπροσεγγισης

Ο Σαλιχ που ηρθε στη νοτια Κυπρο το '90 για ν'αποφυγει τη στρατευση, ζουσε κι εργαζοταν στη Λεμεσο. Η ζωη του ομως, οπως και των περισσοτερων Τ/κ που ζουν στο 'γκετο' του Αγ. Αντωνη στη Λεμεσο ηταν ενα μαρτυριο, γεγονος που τον αναγκασαν να φυγει στο βορρα με τη Γιωτα γνωριζοντας τι τους περιμενε.

Τα μεσα ενημερωσης στο νοτο παρουσιασαν υποκριτικα το Σαλιχ σαν ενα φιλειρηνιστη που βιωνει ενα ανθρωπινο, οικογενειακο δραμα. Ομως ο ιδιος ειναι ενας αντισωβινιστης και αγωνιστης της επαναπροσεγγισης. Ειναι γι'αυτο που κυνηγηθηκε τοσο αγρια και στο βορρα και στο νοτο.

Στη δηλωση που εκανε στις 24/9 και που εθαψαν και οι δυο πλευρες, δινει ενα γερο χτυπημα στους σωβινιστες σε βορρα και νοτο. Οπως αναφερει: "*Πηγα στη νοτια Κυπρο για να παρω διαβατηριο της Κυπριακης Δημοκρατιας. Ομως βρηκα ενα συστημα παρομοιο μ'αυτο της βορειας Κυπρου, που δεν αναγνωριζει το δικαιωμα για ενα ασφαλες μελλον για μενα και τους αλλους Τουρκοκυπριους*".

Ο καθε αγωνιστης της εργατικης ταξης, ο καθε υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης πρεπει να συμπαρασταθει στον Σαλιχ καταγγελοντας πρωτα και κυρια τις συνθηκες καταπιεσης και διωξεων στις οποιες ζουν οι τουρκοκυπριοι στο νοτο που αναγκασαν τον Σαλιχ να παει στο βορρα παρα το οτι τον περιμενε η φυλακη. Αλλα και ολους εκεινους τους υποκριτες, και τα μεσα μαζικης ενημερωσης που οταν ο Σαλιχ ηταν στον νοτο και ζητουσε μαζι με τους αλλους τουρκοκυπριους την συμπαρασταση τους, για να υπερασπιστουν τα δικαιωματα των τουρκοκυπριων του νοτου εκαναν τους κουφους ενω σημερα του «συμπαραστεκοντα» αρπαζοντας την ευκαιρια να καταγγειλουν το «καθεστως Ντεκτας και Ερογλου».

Η συμπαρασταση στο Σαλιχ και η στηριξη καθε εκδηλωσης επαναπροσεγγισης εχει ιδιαιτερη σημασια αυτη τη περιοδο, που η οικονομικη κριση απειλει ολο και περισσοτερους εργαζομενους και που ο ελληνοκυπριακος εθνικισμος βρισκεται σε ανοδο.

Το διεθνιστικο μηνυμα αλληλεγγυης που μας στελνει ο Σαλιχ και οι τουρκοκυπριοι αντισωβινιστες απο το βορρα οφειλουμε να το μεταδωσουμε σε καθε ελληνοκυπριο επαναπροσεγγιστη και εργαζομενο. Με αυτο να δυναμωσουμε τη παλη μας εναντια στο σωβινισμο και στους υπευθυνους των πολεμων και της καταστροφης στη «δικη» μας πλευρα.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΤΟ ΜΑΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας γνωρισε την συντριβη στις εκλογες στην Ελλαδα. Τα ποσοστα των ψηφων της Νεας Δημοκρατιας, επεσαν σχεδον σ'αυτα του '81, οταν εχασε για πρωτη φορα απο το ΠΑΣΟΚ.

Η εικονα που προσπαθησαν να παρουσιασουν τα μεσα μαζικης ενημερωσης, οτι τον Μητσοτακη τον εριξαν ο Σαμαρας και η λανθασμενη πολιτικη του στα εθνικα ζητηματα και μονο απο το αποτελεσμα των εκλογων φαινεται ποσο ψευτικη ηταν. Το κομμα του Σαμαρα παρολη τη διαφημιση και τις αισιοδοξες προβλεψεις δεν ξεπερασε το 5%, κατι που με κανενα τροπο δεν καλυπτει την μεγαλη πτωση της Νεας Δημοκρατιας.

Αυτο που εριξε τον Μητσοτακη ηταν η εργατικη αγανακτηση και οι εργατικοι αγωνες. Αυτη η αγανακτηση ηταν που εκφραστηκε και στο εκλογικο αποτελεσμα.

Αυτο εξηγει και την μεγαλη πτωση των κομματων του πρωην ενιαιου Συνασπισμο της Αριστερας, του ΚΚΕ και του ΣΥΝ. Περα απο τις διαφορες δικαιολογιες που προβαλε το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ, διπολισμος, δυσκολες συνθηκες για τα μικρα κομματα κ.λ.π, η ουσια ειναι οτι οι εκλογες εδειξαν την χρεωκοποια της πολιτικης αυτων των κομματων την προηγουμενη περιοδο.

Το ΚΚΕ εμεινε λιγο πιο κατω απο το 5%, που δειχνει αναγλυφα την χρεωκοπεια της Σταλινικης Αριστερας. Η συνεργασια του το '89 στην οικουμενικη κυβερνηση με την Δεξια, η απουσια του ολη αυτη την περιοδο απο τους εργατικους αγωνες, ηταν κατι που το ΚΚΕ πληρωσε. Οταν περιμενεις το Σοσιαλισμο να κατεβει απο την Ρωσια, τοτε δεν μπορεις να δεις το εργατικο κινημα που ανεβαινει απο τα κατω, απομονωνεσαι και δεν καταλαβαινεις την δυναμικη των εργατικων αγωνων.

ο θυμος και η αγανακτηση των εργατων εριξαν τον Μητσοτακη

Ο Συνασπισμος εμεινε κατω απο το 3% και δεν καταφερε να μπει στην βουλη. Το προεκλογικο συνθηματα του «παρτε την Αριστερη στροφη ανοικτα», εκφραζε απολυτα την πολιτικη της ηγεσιας του. Την προηγουμενη περιοδο τοσο πολυ ανοικτα πηρε την στροφη, που εχασε την επαφη με την εργατικη ταξη και τους αγωνες της.

Στις εκλογες, το μισος των εργατων εναντια στο Μητσοτακη και την κυβερνηση του, εκφραστηκε με ψηφο στο ΠΑΣΟΚ. Το αποτελεσμα των εκλογων ηταν η επιβεβαιωση των αγωνων των εργατων που εδω και τριαμισυ χρονια παλευαν εναντια στα μετρα λιτοτητας την ανεργια και τις επιθεσεις της κυβερνησης. Οι καλπες κατεγραψαν την οργη των εργατων, ενα ορμητικο αντιδεξιο ρευμα που δυναμωσε μεσα απο τις απεργιες, τις καταληψεις και τα συλλαλητηρια ολης της προηγουμενης περιοδου.

Η νικη στις καλπες ομως δεν ειναι αρκετη. Η κυβερνηση του Μητσοτακη επεσε, οι νομοι για τις ιδιωτικοποιησεις, η ανεργια και τα μετρα λιτοτητας ακομα μενουν. Η νεα κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ, δεν μπορει να υλοποιησει αυτη την προοπτικη. Αντιθετα θα σταθει εμποδιο σε αυτη την πορεια. Απο την αρχη ξεκινησε με το παραμυθι για αυτοσυγκρατηση. Το ξηλωμα των μηχανισμων που δημιουργουν και αναπαραγουν την λιτοτητα και την ανεργια, μπορει να ερθει μονο απο τα κατω. Οι συνεχιση των εργατικων αγωνων που εριξαν τον Μητσοτακη και την κυβερνηση του, θα ειναι η καλυτερη εγγυηση γι'αυτο.

Οι Ελληνες εργατες δειχνουν τον δρομο.

Ο ρολος που επαιξαν οι εργατικοι αγωνες στην πτωση του Μητσοτακη, θαφτηκε απο ολους στην ν. Κυπρο. Η προσπαθεια τους επικεντρωθηκε, στο να πουν οτι αυτο που μας ενδιαφερει εμας εδω, ειναι ποια πολιτικη θα ακολουθησει η νεα κυβερνηση στην Ελλαδα γυρω απο Κυπριακο. Θα στειλει ή δεν θα στειλει μεραρχια, θα κανει ή δεν θα κανει πανεθνικη. Βεβαια οι ε/κ αστοι και οι εκπροσωποι τους, ειχαν καθε λογο να θελουν να εμποδισουν τους ε/κ εργατες να δουν την πραγματικη σημασια αυτων των εκλογων. Γι'αυτους το τι εγινε στην Ελλαδα ειναι ενα παραδειγμα προς αποφυγη. Δυστυχως ομως μαζι τους τραβηκτηκε και το ΑΚΕΛ, και κρατησε την συζητηση στο αν και πως μπορει να μας βοηθησει καλητερα η νεα ελληνικη κυβερνηση.

Η ηττα του Μητσοτακη ειναι μια ηττα της πολιτικης των ιδιωτικοποιησεων, της ανεργιας, των μετρων λιτοτητας και των περικοπων. Ειναι μια ηττα της πολιτικης που η κυβερνηση του Κληριδη θελει να εφαρμοσει και εδω. Αυτο ειναι το πιο σημαντικο που θα επρεπε κανεις να προβαλει σχετικα με τις εκλογες στην ελλαδα. Να δειξει τον δρομο για να μην περασει η πολιτικη της κυβερνησης του Συναγερμου, για να εχει την τυχη του Μητσοτακη και ο Κληριδης.

Πετρος Μιχαηλ

ΚΑΝΑΔΑΣ

Μαυρισμα της Δεξιας

Τις εκλογες που εγιναν στο τελος του Οκτωβρη στον Καναδα κερδισε το φιλελευθερο κομμα που βρισκοταν στην αντιπολιτευση απο το 1984. Το κομμα εχει τωρα την απολυτη πλειοψηφια αφου πηρε 178 απο τις 295 εδρες του κοινοβουλιου.

Η νικη των φιλελευθερων ειχε προβλεφθει απο τις δημοσκοπησεις, ομως το μεγεθος της συντριβης του κυβερνητικου κομματος των συντηρητικων, που απο 155 βουλευτες επεσε στους 2 δεν ειχει προβλεφθει απο κανενα.

Ουτε η αρχηγος του συντηρητικου κομματος δεν καταφερε να επανεκλεγει. Ειχε αναλαβει την αρχηγια του κομματος μολις πριν μερικους μηνες οταν ο προηγουμενος αρχηγος και πρωθυπουργος Μαλρουνι αναγκαστηκε να παραιτηθει αφου ειχε γινει ο πιο μισητος πρωθυπουργος στην ιστορια του Καναδα.

Ηταν αυτος που κερδισε τις εκλογες του 84 κα του 88 και ηγηθηκε της επιθεσης της αρχουσας ταξης εναντια στο βιωτικο επιπεδο της εργατικης ταξης.

Σημερα μετα απο μια δεκαετια συντηρητικης διακυβερνησης η οικονομια βρισκεται σε υφεση ενω η ανεργια εφτασε το 11.2% σχεδον 1.6 εκατομμυρια ανεργοι. Νεοι φοροι εχουν επιβληθει ενω η συντηρητικη κυβερνηση προετοιμαζε ακομα πιο σκληρα μετρα περικοπων στα κοινωνικα προγραμματα και την υγεια.

Η εκλογικη νικη των φιλελευθερων δεν ειναι αποτελεσμα της εμπιστοσυνης προς το προγραμμα του κομματος αλλα της διαθεσης του κοσμου να ξεφορτωθει την συντηρητικη κυβερνηση. Οι φιλελευθεροι φαινονταν σαν η μονη ρεαλιστικη επιλογη.

Ειναι αδυνατο, μεσα στην γενικοτερη παγκοσμια καπιταλιστικη κριση να καταφερει η νεα κυβερνηση να βγαλει την οικονομια απο την υφεση χωρις να κτυπησει ακομα περισσοτερο το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων.

Ειναι σιγουρο οτι και η νεα κυβερνηση θα εχει να αντιμετωπισει την εργατικη αγανακτηση. Η οργανωση και η δραση της εργατικης μπορει να δωσει την μονη πραγματικη προοπτικη για το ξεπερασμα της κρισης. Αυτη ειναι που μπορει οχι μονο να βαλει φραγμο στις επιθεσεις της αρχουσας ταξης και να αντρεψει την κυβερνηση που διαχειριζεται τον καπιταλισμο για λογαριασμο της, αλλα να ανατρεψει το ιδιο το συστημα που δημιουργει και συντηρει την κριση.

Σταυρος Σιδερας

"ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ"

ΝΕΟ ΟΝΟΜΑ, ΙΔΙΑ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

Απο τις 1 Νοεμβρη η Ευρωπαϊκή Κοινοτητα εγινε η "Ευρωπαϊκη Ενωση", οπως προβλεπε η συνθηκη του Μααστριχ. Ομως για αυτο το ξεπεσμενο "οραμα", οπως εγραφε το γνωστο περιοδικο των ευρωκαπιταλιστων Economist, δεν υπηρξαν "Ουτε σαμπανια, ουτε παρτυ, ουτε πανηγυρικες ομιλιες".

Ολα τα μεγαλα σχεδια των ευρωμαστρων εχουν αποτυχει. Ο "Ευρωπαϊκος μηχανισμος συναλλαγματικων ισοτιμιων", που θα οδηγησει υποτιθεται σε ενα κοινο ευρωπαϊκο νομισμα, καταρρευσε πριν λιγο καιρο μεσα σε αλληλοκατηγοριες αναμεσα στα δυο σημαντικοτερα στηριγματα της πρωην Κοινοτητας, την Γαλλια και την Γερμανια. Κανεις πια δεν πιστευει οτι θα καθιερωθει ενα κοινο ευρωπαϊκο νομισμα και μια Ευρωπαϊκη Κεντρικη Τραπεζα μεχρι το 1999 οπως προβλεπεται στο Μααστριχ. Η προσπαθεια για κοινη εξωτερικη πολιτικη ρεζιλευτηκε απο την διασπαση των κυβερνησεων πανω στο ζητημα της Βοσνιας.

Ομως εκεινο που θυμιζει την παροιμια "οπου ακους πολλα κερασια βαστα μικρο καλαθι" ειναι η θεωρια οτι η ευρωπαϊκη ενοποιηση θα καλυτερευε τις οικονομιες των χωρων-μελων και θα ανεβαζε κατακορυφα το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων. Αυτη τη στιγμη η μεση ευρωανεργια ειναι πανω απο 10%, με ταση να αυξηθει, ενω στην Ισπανια εχει φτασει το 21%! Παντου οι κυβερνησεις προσπαθουν να κανουν ιδιωτικοποιησεις και περικοπες των κοινωνικων δαπανων, στην υγεια, στην παιδεια, στα ανεργιακα επιδοματα.

Η πολυδιαφημισμενη ευρωπαϊκη δημοκρατικοτητα δοκιμαστηκε στο ιδιο το Μααστριχ: Μετα το φιασκο των δημοψηφισματων της Δανιας - που τους το επαιξαν επαναληψη μεχρι να το δεχτουν - και της Γαλλιας οπου η πλειοψηφια των "ναι" ηταν περιπου τοση οση και η πλειοψηφια του Κληριδη στις προεδρικες, οι περισσοτερες κυβερνησεις αποφυγαν να κανουν δημοψηφισματα για την αποδοχη του Μααστριχ.

Το "Ευρωπαϊκο Οραμα" εχει κιολας γινει για εκατομυρια εργαζομενους εφιαλτης της φτωχειας, της ανεργιας, του ρατσισμου και της ανοδου του φασισμου, της καταδιωξης των ξενων εργατων και των ρατσιστικων νομων για τους μεταναστες, των συγκρουσεων των εργατων με τα διαφορα αντιστοιχα των ΜΑΔΔ, του ιμπεριαλισμου και των στρατιωτικων επεμβασεων μαζι με τους αμερικανους "συμμαχους".

Ομως οι εργατες αντιστεκονται. Αγγλια, Γερμανια, Γαλλια, Ιταλια: οι κυβερνησεις των μεγαλυτερων κρατων της Ευρωπαϊκης Ενωσης εχουν βρεθει τους τελευταιους μηνες αντιμετωπες με τις μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις, απεργιες και αντιφασιστικες - αντιρατσιστικες διαδηλωσεις. Στην Ελλαδα, η δεξια κυβερνηση επεσε κατω απο την πιεση των εργατικων κινητοποιησεων ενω προσπαθουσε να εφαρμοσει το προγραμμα του Μααστριχ.

Το Μααστριχ κλονιζεται οχι μονο απο τις εσωτερικες αντιφασεις των αστων αλλα και απο τις αντιδρασεις και τις απεργιες των εργαζομενων, οπως αυτες των Γαλλων εργατων

Οι πολιτικοι της συγκυβερνησης ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ και οι μαστροι του ΟΕΒ δεν πρεπει να κοιμουνται καλα τα βραδια. Προσπαθουν ακομα να στηριξουν καθε βρωμοδουλεια τους, την επιθεση εναντια στην ΑΤΑ, τον ΦΠΑ, τις ιδιωτικοποιησεις και τα καλεσματα προς τους εργαζομενους για "θυσιες", στην αναγκη να "εναρμονιστουμε με την ΕΟΚ", ωστε "επιτελους να μπουμε" εκει οπου βασιλευει η αναπτυξη, η ευημερια, η δημοκρατια, ο πολιτισμος, η ασφαλεια και δεν συμμαζευεται. Τα νεα της τηλεορασης κανουν καθε μερα ολο και πιο καθαρο στους εργαζομενους οτι ολα αυτα ειναι αισχρα ευρωπαραμυθια. Για να διαφυλαξει η εργατικη ταξη το βιοτικο της επιπεδο δεν χρειαζεται κανεναν "ευρωπαϊκο προσανατολισμο". Χρειαζεται τον προσανατολισμο στην ταξικη παλη.

Α. Ν.

οι φοιτητες και η παλη για τ

Πολλες ειναι οι φορες που οι δονησεις αμφισβητησης τοσο των κυριαρχων ιδεων οσο και του ιδιου του συστηματος εχουν σαν κεντρο τα πανεπιστημια. Δονησεις που πολλες φορες απλωνουν σε ολοκληρη την κοινωνια και δημιουργουν μεγαλες ταξικες συγκρουσεις.

Ο Μαης του ΄68, αποτελει οροσημο για το φοιτητικο κινημα. Οι καταληψεις πανεπιστημιων και οι διαδηλωσεις των γαλλων φοιτητων ηταν η αφετηρια για την μεγαλυτερη Γενικη Απεργια του παγκοσμιου εργατικου κινηματος.

Ακομα, στις ΗΠΑ, το κεντρο του παγκοσμιου καπιταλισμου, η δραση των φοιτητων στις αρχες της δεκαετια του ΄70 ηταν καθοριστικη για το χτισιμο ενος τεραστιου αντιπολεμικου κινηματος που συνεβαλε στην ηττα του αμερικανικου ιμπεριαλισμου στο Βιετναμ. Στην Ελλαδα η εξεγερση του Πολυτεχνειου το ΄73 σημανε την αρχη του τελους της δικτατοριας. Αλλα και πιο προσφατα, οι μαθητικες και φοιτητικες καταληψεις στην Ελλαδα επαιξαν τον δικο τους σημαντικο ρολο στην πτωση της Νεας Δημοκρατιας και του Μητσοτακη.

εκπαιδευση και καπιταλισμος

Η εκπαιδευση μεσα σε καθε ταξικη κοινωνια δεν καθοριζεται απο την διαθεση για αναπτυξη της γνωσης αλλα απο τις αναγκες της αρχουσας ταξης. Οι γνωσεις που δινουν στον ανθρωπο ειναι τοσες οσες για να βρει μια δουλεια στην παραγωγη. Απο την αλλη θελουν να επιβαλουν μεσα απο την εκπαιδευση την δικη τους ιδεολογια σαν την μονη κυριαρχη και σωστη που υπαρχει.

Δινουν γνωσεις και μορφωση στους φοιτητες στα παναπιστημια γιατι περιμενουν απο αυτους να γινουν οι αυριανοι επιστημονες που θα σχεδιασουν τις νεες μηχανες που θα αποφερουν περισσοτερα κερδη και τα στελεχη που θα στελεχοσουν τους μηχανισμους της αρχουσας ταξης. Οταν ομως οι φοιτητες αρχιζουν να αποκτουν τη γνωση και τη μορφωση και να ψαχνουν για νεες ιδιεες δεν ειναι καθολου σιγουρο οτι θα περιοριστουν σε αυτα που θα ηθελαν οι καπιταλιστες. Ιδιαιτερα στη σημερινη εποχη της μαζικοποιησης της παιδειας και των πανεπιστημιων.

Στην αρχη της εμφανισης του καπιταλισμου η μορφωση και η εκπαιδευση ηταν προνομιο των λιγων και εκλεχτων, κυριως των αρσενικων παιδιων της αρχουσας ταξης που εκπαιδευοταν για να συνεχισουν τον ρολο των πατεραδων τους. Δεν ειναι τυχαιο που εκεινη την εποχη οι φοιτητες επαιξαν πολλες φορες αντιδραστικο ρολο, οπως στην Οχτωβριανη επανασταση ή την γενικη απεργια στην Αγγλια το ΄26 που επαιξαν τον ρολο απεργοσπαστων ή στη Γερμανια που βοηθησαν την ανοδο του Χιτλερ στην εξουσια.

Μετα τον ΄Β Παγκοσμιο πολεμο τα πραγματα αλλαζουν. Η καταστροφη που εφερε ο πολεμος εδωσε την δυνατοτητα στον καπιταλισμο για τεραστια και γρηγορη αναπτυξη. Για να καλυψει αυτη την αναγκη ο καπιταλισμος καταφευγει στην μαζικοποιηση της εκπαιδευσης.

Στην Ελλαδα το φοιτητικο κινημα σταθηκε πλαΐ στο εργατικο κινημα ... πτωση του Μητσοτακη

Τα πανεπιστημια ανοιγουν τις πορτες τους για να βγαλουν τα νεα στελεχη που θα στηριξουν αυτη την αναπτυξη. Οχι πια τους διαδοχους της αρχουσας ταξης αλλα τους μηχανολογους, τους αρχιτεκτονες, τους γεοπονους, τους οικονομολογους που θα στελεχωναν τα εργοστασια και τις επιχειρησεις αλλα και τους γιατρους, τις νοσοκομες και αλλους που θα στελεχωναν τις υπηρεσιες που χρειαζονται οι καπιταλιστες.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες δημιουργουνται και οι αυταπατες οτι το συστημα μπορει να δωσει ισες ευκαιριες σ΄ολους. Κατι ομως που αλλαζει με γρηγορους ρυθμους, ιδιαιτερα τις τελευταιες δεκαετιες, γιατι οι φοιτητες πια ειναι πολυ πιο κοντα στο να ειναι οι ιδιοι

20 χρονια απο την εξεγερση του Πολυτ

περιμενει τη δικαιο

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ
17 ΝΟΕΜΒΡΗ	19 ΝΟΕΜΒΡΗ
ΛΑΪΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΪΜΑΚΛΙ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ AQUAMARINA
ωρα 8:00 μμ	ωρα 7:30 μμ

Η επετειος του Πολυτεχνειου θα γιορταστει και φετος οπως καθε χρονο σαν μια φοιτητικη εξεγερση εναντια στη χουντα. Το υπουργειο παιδειας θα οργανωσει πανηγυρικες εκδηλωσεις και αστοι και αλλοι θα μιλουν ταχα με συγκινηση για τους ηρωικους φοιτητες.

Ολες οι πολιτικες δυναμεις που καπηλευονται το νοημα του Πολυτεχνειου, αφαιρουν απο τις αναφορες τους ολη τη δυναμικη του κινηματος και την επαναστατικη προοπτικη που εβαζε. Πρεπει να ξεθαψουμε και να προβαλουμε τις επαναστατικες ιδεες του Πολυτεχνειου, να εμπνευστουμε απο τον ηρωισμο των πρωταγωνιστων του και ν'αντλησουμε διδαγματα απο τις αδυναμιες τους, για να μπορεσουμε οταν ερθει η ωρα για νεα Πολυτεχνεια να φτασουμε στο τελικο στοχο. Στην ανατροπη του συστηματος και το σοσιαλισμο.

ο κρατηρας του ηφαιστειου

Η καταληψη του Πολυτεχνειου απο τους φοιτητες, το Νιοβρη του 1973, ηταν η αποκορυφωση της παλης του φοιτητικου κινηματος, που ξεκινησε απο το 1971, εναντια στα μετρα της χουντας για την αναδιαρθρωση της παιδειας ωστε να εξυπηρετει τις νεες αναγκες της οικονομιας.

Η καταληψη αποτελεσε τη σπιθα που πυροδοτησε την εκρηξη της εργατικης αγανακτησης αλλα και της διαθεσης για την παλη εναντια στη χουντα, που σιγοβραζε αναμεσα στους εργαζομενους στα εργοστασια και στις οικοδομες.

Το Πολυτεχνειο γινεται το κεντρο της λαϊκης εξεγερσης. Οι φοιτητες απ'ολες τις σχολες, οι εργατες και μαθητες που κατεβαινουν με διαδηλωσεις στο Πολυτεχνειο κανουν εκει τις συνελευσεις τους.

Το θηριο βρυχαται..

Η συνελευση των εργατων που μαζευτηκαν στο Πολυτεχνειο αποφασιζει την προετοιμασια στα εργοστασια για την κηρυξη πολιτικης γενικης απεργιας και το κατεβασμα των εργατων στην καταληψη.

Πολυ γρηγορα η χιονοστιβαδα της εξεγερσης τραβα τεραστια κομματια απο εργατες και νεους που συγκρουονται με τα ΜΑΤ στους δρομους γυρω απο το Πολυτεχνειο. Το καλεσμα της καταληψης για τροφιμα, νερο και φαρμακα βρισκει αμεση ανταποκριση απο τις λαϊκες μαζες.

Τα ορια που εβαζε η εξεγερση εκφραστηκαν μεσα απο τα συνθηματα που περα απο το αντιχουντικο και αντιιμπεριαλιστικο περιεχομενο εβαζαν καθαρα το ζητημα της ανατροπης του καπιταλισμου απο τα κατω και το κτισιμο της εργατικης εξουσιας. «Κατω το κεφαλαιο», «λαϊκη εξουσια», «Απεργια Γενικη».

Η υποθηκη που μας αφησε ο Νιοβρης

Ολο το δυναμικο της εξεγερσης στηριζοταν στον αυθορμητισμο των μαζων.

...το σοσιαλισμο

...συμβαλλοντας ετσι και αυτο στην

μερος της εργατικης ταξης. Ενας λογιστης πια δεν ειναι ο εμπιστος του αφεντικου στην επιχειρηση αλλα αλλος ενας υπαλληλος πισω απο τον παγκο της τραπεζας ή του λογιστικου γραφειου μαζι με εκατονταδες αλλους.

επαναστατικη δυναμη

Σε περιοδους κρισης του καπιταλισμου αυτη η αλλαγη στη συνειδηση των φοιτητων μπορει να παρει δραματικες διαστασεις γιατι οι φοιτητες κτυπιουνται με τον ιδιο τροπο που κτυπιεται η εργατικη ταξη. Σε τετοιες περιοδους η αστικη ταξη αν και χρειαζεται ειδικευμενο εργατικο δυναμικο θελει να το παραγει με τον πιο φτηνο τροπο. Αυτο σημαινει οτι δεν θελει να δωσει λεφτα για νεα σχολεια και πανεπιστημια. Αυτα που ηδη υπαρχουν δεν μπορουν να τα συντηρησουν και τα δωρεαν διδακτρα, στεγη, φαγητο, διακινηση φοιτητων, αρχιζουν να πετσοκοβονται. Αποτελεσμα αυτοι που δεν μπορουν να πληρωσουν για ολα αυτα εγκαταλειπουν το πανεπιστημιο ή δεν μπορουν να μπουν καν σ΄αυτο.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες οι φοιτητες αρχιζουν να αμφισβητουν ολα οσα μεχρι σημερα τους φαινονταν καλα και ωραια. Εξανεμιζονται οι αυταπατες οτι το συστημα μπορει να παρεχει παντα ισες ευκαιριες σε ολους ή οτι το Υπουργειο ή η Βουλη θα λυσει τα προβληματα τους. Συνειδητοποιουν ολο και πιο πολυ οτι με σκληρη δουλεια και καλους βαθμους δεν σημαινει οτι βρισκεις πιο ευκολα δουλεια και οτι αυτο εξαρταται περισσοτερο απο την κριση του καπιταλισμου και την ανεργια που αυτη προκαλει.

Ετσι την θεση της αδιαφοριας και της απαθειας παιρνει η αμφισβητηση και ο θυμος. Μεσα απο αυτα οι φοιτητες αρχιζουν να κινητοποιουνται για να διεκδικησουν τα δικαια τους. Σε τετοιες εποχες ηταν που εγιναν οι μεγαλες εξεγερσεις των φοιτητων οπως το Μαη του '68 στη Γαλλια ή το Πολυτεχνειο στην Ελλαδα το '73.

Ομως οι φοιτητες δεν αποτελουν καποια ξεχωριστη ταξη. Δεν εχουν συγκεκριμενη θεση μεσα στην παραγωγη ετσι που να μπορουν με μια απεργια ή καταληψη να κτυπησουν αποτελεσματικα τον «αντιπαλο».

Γι αυτο και οι φοιτητες το Μαη του ΄68 στην αποκορυφωση των καταλυψεων ειχαν σαν συνθημα: «οι φοιτητες εκαναν την αρχη. Τωρα η σημαια του αγωνα πρεπει να περασει απο τα αδυναμα χερια μας στα στιβαρα μπρατσα των εργατων».

Αυτο δειχνει και τα ορια του φοιτητικου κινηματος. Δεν μπορει να γινει το ιδιο το επαναστατικο υποκειμενο της ανατροπης του καπιταλισμου. Αυτη τη δυνατοτητα την εχει μονο η εργατικη ταξη. Η οποια εξαιτιας της θεσης της στην παραγωγη, της συλλογικοτητας της μπορει να τσακισει τους καπιταλιστες και το συστημα τους. Με τη συνολικη νικη της η εργατικη ταξη δεν απελευθερωνει μονο τον εαυτο της αλλα ολοκληρη την κοινωνια.

Γι αυτο και μονο μια επαναστατικη σοσιαλιστικη οργανωση μπορει να δωσει προοπτικη στους αγωνες των φοιτητων. Μπορει να οργανωνει αποτελεσματικα το θυμο και την αγανακτηση τους για οποιοδηποτε ζητημα ανοιγεται και να δειχνει την συνδεση του με τα υπολοιπα κοινωνικα προβληματα και τα προβληματα της εργατικης ταξης. Το κτισιμο μιας γερης μαζικης επαναστατικης σοσιαλιστικης οργανωσης ειναι η εγγυηση οτι οι αγωνες των φοιτητων θα βρουν το δρομο της νικης.

Δημητρα Χριστοδουλου

...τεχνειου

...ωση της

Ομως ο αντικαπιταλιστικος χαρακτηρας της εξεγερσης πιστωθηκε σ'εκεινες τις μικρες αλλα ξεκαθαρες δυναμεις της επαναστατικης αριστερας. Ηταν αυτες που εδωσαν την πολιτικη μαχη εναντια στην ρεφορμιστικη αριστερα - ΚΚΕ, ΚΚΕεσ.,ΠΑΚ- που "τσιμπησε" το δολωμα της χουντας για "φιλελευθεροποιηση" και αντι για την ανατροπη του καθεστωτος απο τα κατω επεδιωκε το χτισιμο πολιτικων συμμαχιων με τα αστικα κομματα.

Η καταιγιδα του Νιοβρη του '73 εδωσε θανατηφορο πληγμα στη χουντα που λιγους μηνες μετα κατερρευσε τελικα με τον πολεμο του '74.

Οι εργατες και η νεολαια εδειξαν τι μπορουσαν να πετυχουν με τους αγωνες τους. Οι αγωνες αυτοι ομως για να φτασουν στην τελικη νικη, στο σοσιαλισμο, χρειαζονταν κατι ακομα. Την υπαρξη ενος σοσιαλιστικου εργατικου κομματος. Δεν υπηρχε ομως και την εξεγερση του Πολυτεχνειου την καρποθηκαν οι Καραμανληδες και οι Παπανδρεου. Η αναγκη για το χτισιμο ενος τετοιου κομματος ειναι σημερα αμεση για να μπορεσει να οδηγησει τους επομενους αγωνες στην ολοκληρωτικη νικη, στο σοσιαλισμο.

Μυριανθη Λοΐζου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

η κυβερνηση θελει να το μοιρασει

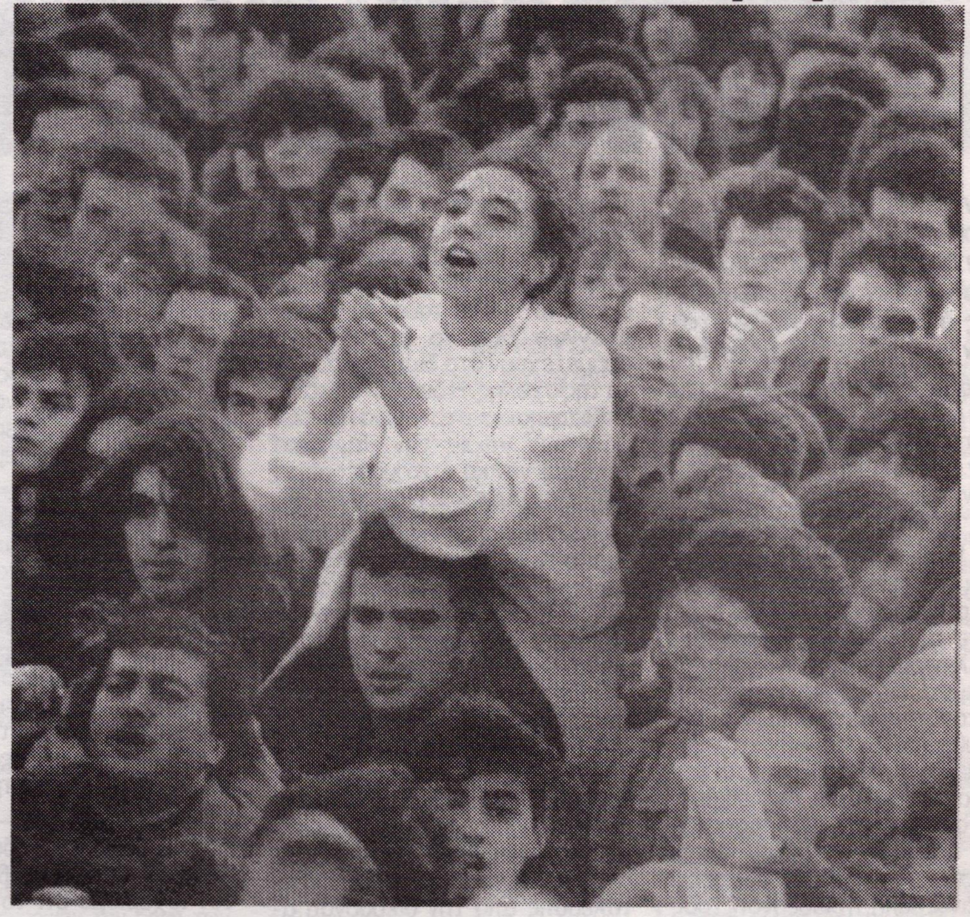

«αν δεν αλλαξει τα σχεδια της θα κατεβουμε στους δρομους»

Για τους χιλιους φοιτητες που φοιτουν στο "προτυπο" Πανεπιστημιο Κυπρου, η ακαδημαϊκη χρονια 93/94 ξεκινησε με πολλα και σοβαρα προβληματα. Προβληματα στεγασης, σιτισης, διδακτρων, διαθεσης βιβλιων, κομιστρων κλπ.

Οσο κι αν γινεται προσπαθεια ν'αποδοθουν αυτα τα προβληματα στο "νεοσυστατο" του πανεπιστημιου - και αρα "δωστε μας καποια πιστωση χρονου κι ολα θα διορθωθουν" - η πραγματικοτητα ειναι πολυ διαφορετικη. Ολα αυτα ειναι αποτελεσμα μιας πολυ συγκροτημενης στασης που τηρει το Υπουργειο Παιδειας και η Διοικουσα του πανεπιστημιου απεναντι στους φοιτητες. Μια σταση που εντασσεται στα ευρυτερα πλαισια της πολιτικης λιτοτητας και περικοπων της κυβερνησης, αλλα που ειναι επισης προσαρμοσμενη με τον στοχο της αποτροπης αναπτυξης ενος ζωντανου και διεκδικητικου φοιτητικου κινηματος.

Διασπαση

Η προθεση της Διοικουσας να χρησιμοποιησει τις κτιριακες εγκαταστασεις του Αμερικανος Κολλεϊτζ, που βρισκεται 10 χλμ εξω απο τη Λευκωσια, για να καλυψει τις στεγαστικες αναγκες του πανεπιστημιου δεν ειναι καθολου τυχαια, ουτε και τοσο προσωρινη οσο θα ηθελε να την παρουσιασει.

Ειναι πασιφανες οτι η προσωρινη λυση· που προτεινεται απο τη Φοιτητικη Ενωση του Πανεπιστημιου (ΦΕΠΑΝ), δηλαδη αξιοποιηση του Γυμνασιου Αγλαντζιας, του Παιδαγωγικου Ινστιτουτου και μετακινηση του στρατοπεδου, ειναι σαφως πιο πρακτικη για τους φοιτητες και τους καθηγητες μιας και αυτα τα κτιρια βρισκονται στον ιδιο χωρο με το πανεπιστημιο.

Το οτι η "λυση" του Αμερικανος Κολλεϊτζ στοχευει στη μονιμη αποκεντρωση του πανεπιστημιου ομως υπογραμμιζεται απο το οτι κανενα πρακτικο βημα δεν εχει παρθει για την απαλλοτροιωση γης και τη χωροθετηση της πανεπιστημιουπολης που, ασφαλως, θα συνεχισει να ειναι υποσχεση για αρκετο καιρο ακομα.

Οπως μας ειπε ενας πρωτοετης φοιτητης, "με την απομονωση τμηματων του πανεπιστημιου στο σεληνιακο τοπιο του Τσεριου, η Διοικουσα επιδιωκει τη γεωγραφικη διασπαση των φοιτητων, που θα περιορισει τις δυνατοτητες μας να δρασουμε συλλογικα".

Μεσα απο την αντιληψη που καλλιεργει απο περσι η Διοικουσα, οτι το Πανεπιστημιο Κυπρου δεν πρεπει να μοιασει με τα Ελληνικα Πανεπιστημια, φαινεται και ο στρατηγικος της στοχος: Να εμποδισει, παιρνοντας ολα τ'απαραιτητα μετρα (αποκεντρωση, απομονωση κλπ), την εμφανιση ενος φοιτητικου κινηματος στη Κυπρο του οποιου οι ιδεες, η αμφισβητηση και οι αγωνες θα μπορουν να τροφοδοτουνται απο την υπολοιπη κοινωνια, και με την σειρα τους να τροφοδοτουν τους αλλους κοινωνικους αγωνες. Οι προσφατες φοιτητικες κινητοποιησεις και οι καταληψεις στην Ελλαδα, που συντελεσαν στη πτωση της κυβερνησης της Νεας Δημοκρατιας, ειναι μια κατασταση που η Αγγελιδου και η Διοικουσα θα ηθελαν παση θυσια ν'αποφυγουν.

Γενικες Συνελευσεις

Στην τελευταια Γενικη Συνελευση της ΦΕΠΑΝ φανηκε η δυνατοτητα για δυναμικη αντιμετωπιση των σχεδιων της Διοικουσας. Η συζητηση ηταν ζωηρη, ο ενας φοιτητης μετα τον αλλο επεμεναν οτι η διασπαση που επιχειρειται σημερα δεν πρεπει να περασει.

Φανηκαν ωστοσο και καποιες αδυναμιες που πρεπει να αντιμετωπιστουν.

Στη Γενικη Συνελευση ακουστηκαν καποιες μειοψηφικες μεν αλλα επικινδυνες φωνες που στο ονομα του "ρεαλισμου" προθυμοποιηθηκαν να προτεινουν τμηματα που πρεπει να μεταφερτουν στο Αμερικανος Κολλεϊτζ. Σε αυτο τον διασπαστικο τονο μιλησε μαλιστα και μελος του Δ.Σ.

Αυτες οι φωνες πρεπει να απομονωθουν στις Γενικες Συνελευσεις. Οι αγωνιστες φοιτητες πρεπει να κατεβουν με προτασεις στις Συνελευσεις που να δεσμευουν το Δ.Σ. να μην δεχτει την διασπαση και την μεταφορα των φοιτητων μακρια απο τον χωρο του Πανεπιστημιου. Αυτο ηταν και η σημαντικοτερη αδυναμια της Γενικης Συνελευσης που εγινε στην αυλη του Πανεπιστημιου, οτι δηλαδη δεν μπηκε καμια προταση σε ψηφοφορια και δεν παρτηκε καμια αποφαση.

Οπως πολυ σωστα ειπε φοιτητρια σε συντροφους που πουλουν "Εργατικη Δημοκρατια" στο πανεπιστημιο, «για να εμποδισουμε τα σχεδια διασπασης των φοιτητων χρειαζεται ενα φοιτητικο κινημα και μια ηγεσια που θα ειναι ετοιμη να συγκρουστει με τη κυβερνηση».

Αυτο ειναι κατι που σιγουρα θα πρεπει να παλευτει στην επομενη Γενικη Συνελευση. Το ***«αν δεν αλλαξουν τα σχεδια τους, θα κατεβουμε στους δρομους»*** που κυκλοφορει αναμεσα στους φοιτητες πρεπει απο ψιθυρος να γινει συγκεκριμενη προταση και πραξη.

Δαφνος Οικονομου

ΔΑΣΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ

Φοιτητες και εργατες μπορουν να σταματησουν τις επιθεσεις της διευθυνσης και του Υπουργειου

Την τελευταια περιοδο τα προβληματα των φοιτητων του Δασικου Κολλεγιου Κυπρου εχουν παρει εκρηκτικες διαστασεις και εφτασαν μεχρι τις εφημεριδες.

Τα κυριοτερα προβληματα των φοιτητων ειναι η αναβαθμιση της σχολης, η κατοχυρωση των δικαιωματων και ελευθεριων των φοιτητων, η αυξηση του επιδοματος και η ρυθμιση της υπηρεσιας επιφυλακης.

Οι φοιτητες, οπως φαινεται και απο το υπομνημα που ετοιμασε η φοιτητικη ενωση του Κολλεγιου μαζι με την ΠΟΦΝΕ, αντιμετωπιζουν μια αυταρχικη, δικτατορικη νοοτροπια, απο την διευθυνση. Δεν εχουν κατοχυρωμενο στην πραξη ουτε καν αυτο το δικαιωμα της ελευθερης συνδικαλιστικης δρασης. Οταν ζητησαν να εχουν συναντηση με την ΠΟΦΝΕ της οποιας ειναι μελη, η διευθυνση, τους το αρνηθηκε προφασιζομενη την διεξαγωγη μαθηματων την ωρα της συναντησης. Οσοι πηραν μερος μαλιστα σε αυτη τη συναντηση κατηγορηθηκαν σαν στασιαστες.

Η διευθυνση αντιμετωπιζει εχθρικα τους ιδιους τους αντιπροσωπους των φοιτητων λες και εγκληματουν οταν εκπροσωπουν τους συμφοιτητες τους. Γινονται προσωπικες επιθεσεις και απειλες εναντιον ολων των φοιτητων και εκφοβιζονται για να σταματησουν να διεκδικουν τα δικαια αιτηματα τους. Δεν τους αναγνωριζεται το δικαιωμα να συμμετεχουν στα διαφορα σωματα της σχολης. Η διευθυνση κανει επιθεωρησεις στα δωματια των φοιτητων χωρις την παρουσια τους και γενικα λειτουργει με το αποφασιζουμε και διατασσουμε.

Ο αυταρχισμος της διευθυνσης εχει σαν στοχο να τρομοκρατησει τους φοιτητες, και να περιορισει τις αντιδρασεις τους στα μετρα λιτοτητας που προσπαθει να επιβαλει στο Κολλεγιο. Δεν ειναι τυχαιο οτι η διευθυνση κρατα σε στασιμοτητα το θεμα της αυξησης του μηνιαιου επιδοματος των φοιτητων που παραμενει στο εξευτελιστικο ποσο των 30 λιρων απο το 1981. Δεν ειναι ακομα τυχαιο που οι φοιτητες γινονται αντικειμενο απαραδεκτης εκμεταλευσης απο την διευθυνση αφου οποια δουλεια υπαρχει ανατιθεται σ' αυτους με το προσχημα της πρακτικης εξασκησης - απο οικοδομικες δουλειες, μεχρι ανοιγμα λακκων για πασσαλους της ΑΗΚ και αλλα χαμαλικια. Αντι να πληρωσει για να κανει αυτες τις δουλειες η διευθυνση βαζει τους φοιτητες να τα κανουν. Ακομα υποχρεωνει τους φοιτητες να μενουν σε υπηρεσια επιφυλακης για 15 μερες το μηνα ενω οι πρωτοετεις δεν εχουν καθολου θερινες διακοπες.

Ακομα προσπαθει να υποβαθμισει τις σπουδες τους, για να υποβαθμισει και τις απαιτησεις τους. Ετσι ενω η φοιτηση στο Δασικο Κολλεγιο ειναι τριετης, το πρωτο ετος δεν περιλαμβανεται στο τελικο διπλωμα.

Ολα αυτα η διευθυνση τα κανει με την στηριξη του Υπουργειου Γεωργιας και Φυσικων πορων στο οποιο υπαγεται το Κολλεγιο. Ο ιδιος ο Διευθυντης του Τμηματος Δασων ισχυριστηκε οτι οι φοιτητες "δεν ειναι φοιτητες με την ευρυτερη εννοια του ορου αλλα δυνητικα δημοσιοι υπαλληλοι". Αν ειναι ετσι, τοτε που ειναι ο μισθος και οι αλλες απολαβες του δημοσιου υπαλληλου, εστω και «δυνητικα»;

Προσπαθουν να διασπασουν τους φοιτητες προβαλλωντας τον ισχυρισμο οτι το προβλημα ειναι οι πρωτοετεις φοιτητες που αρνουνται να συμβιβαστουν με τους ορους υπηρεσιας και τους κανονισμους του κολλεγιου. Δεν πρεπει να περασει αυτη η διασπαση.

Αυτο που εχουν να κανουν οι φοιτητες του Δασικου Κολλεγιου σημερα για να πετυχουν την λυση των προβληματων που τους απασχολουν ειναι να σταθουν αποφασισμενοι και ενωμενοι και να πιεσουν την διευθυνση να υποχωρηση. Πρωτοετεις και Δευτεροετεις, ντοπιοι και ξενοι φοιτητες εχουν τα ιδια προβληματα και μπορουν να παλεψουν μαζι για να τα λυσουν.

Ακομα πρεπει να πληροφορησουν το κοσμο για τα προβληματα τους και να ζητησουν την συμπαρασταση των εργαζομενων ιδιαιτερα αυτων που ανηκουν στο ιδιο Υπουργειο, και ακομα παραπανω αυτων που περασαν απο το Δασικο Κολλεγιο και ξερουν τι γινεται εκει μεσα.

Οι φοιτητες σημερα ειναι θυματα της ιδιας πολιτικης και των ιδιων μετρων λιτοτητας που χτυπουν και τους εργαζομενους. Η παλη των φοιτητων ειναι κοινη με τους εργαζομενους που παλευουν εναντια στις φορολογιες, τις περικοπες των κοινωνικων παροχων, την παγοποιηση των προσληψεων και των συμβασεων που θελει να επιβαλει η κυβερνηση. Μαζι με αυτους ειναι που πρεπει να συνδεσουν τον αγωνα τους οι φοιτητες και να δειξουν στην διευθυνση οτι ειναι αποφασισμενοι να διεκδικησουν δυναμικα τα αιτηματα τους και να μην ανεχτουν αλλο την αυταρχικη, και αντιδημοκρατικη σταση της.

Βαρναβας Αντωνιου.

ΣΒΗΣΤΗΚΑΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΚΑΤΑΜΙΑΣ

Αντιφασιστικη πρωτοβουλια απο δημοκρατες και αντιφασιστες κατοικους της Λακαταμιας και αλλων περιοχων, οργανωσε την Κυριακη 10 Οχτωβρη το σβησιμο φασιστικων συνθηματων και συμβολων σε περιοχες της Λακαταμιας.

Η εκδηλωση ξεκινησε η ωρα 11 π.μ απο την πλατεια εξω απο τα καφενεια του συνοικισμου Αγιος Μαμας και καλυψε περιοχες της Λακαταμιας, Ανθουπολης και της Λεωφορου Τσεριου. Δεκαδες ατομα, μικροι και μεγαλοι με συνθηματα «Ποτε ξανα φασισμος» και τραγουδωντας αντιφασιστικα τραγουδια, ξεχυθηκαν στους δρομους σβηνωντας τα φασιστικα συμβολα και συνθηματα που βρωμιζαν τοιχους της περιοχης.

Στην θεση των αγκυλωτων σταυρων, των ΕΟΚΑ Β' και συνθηματων οπως «καλος τουρκος ο νεκρος τουρκος», που σβηστηκαν γραφτηκε το συνθημα «Ποτε ξανα φασισμος». Ο κοσμος της περιοχης ανταποκριθηκε θετικα σε αυτη την πρωτοβουλια και αρκετοι βγηκαν απο τα σπιτια τους και χαιρετησαν την εκδηλωση λεγοντας, «μπραβο καιρος ηταν να καθαριστουν αυτες οι βρωμιες».

Ηταν μια πανηγυρικη εκδηλωση που ανεβασε την αυτοπεποιθηση των αντιφασιστων στην περιοχη και εκοψε την φορα στα φασιστικα σκουλικια που σερνονταν τα βραδια εξω απο τις τρυπες τους για να βρωμιζουν του τοιχους με τα συμβολα και τα αντιδραστικα συνθηματα τους. Απο τοτε μεχρι σημερα δεν ξανατολμησαν να βγουν εξω για να γραψουν οτιδηποτε.

Η επιτυχια της εκδηλωσης δειχνει ακριβως τον τροπο με τον οποιο μπορουν να αντιμετωπιστουν οι φασιστες. Οτι πρεπει να τους κοψουμε τη φορα σημερα, οσο ειναι καιρος, και να μην τους αφησουμε να παρουν θαρρος και να δυναμωσουν. Το φιδι κτυπιεται στο αυγο του, πριν εκκολαφτει.

Το «καθαρισμα» της Λακαταμιας ηταν μια σημαντικη πρωτοβουλια που μπορει και πρεπει να βρει την συνεχεια της και σε αλλες περιοχες.

Η «Εργατικη Δημοκρατια» στηριξε με ολες τις δυναμεις της αυτη την πρωτοβουλια και θα στηριξει με τον ιδιο τροπο καθε παρομοια πρωτοβουλια ή εκδηλωση.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΝΙΚΗ ΜΕ ΜΕΓΑΛΟ ΝΟΗΜΑ

Στο Γενικο Νοσοκομειο Λευκωσιας οι ωρομισθιοι Κυβερνητικοι εργατες πετυχαν μια σημαντικη νικη αναγκαζοντας την διευθυνση να προσλαβει προσωπικο ωστε να συμπληρωθουν οι 15 κενες θεσεις που ηταν ηδη εγκριμενες.

Εδω και αρκετους μηνες εκρεμουσαν οι 15 προσληψεις ωρομισθιου προσωπικου, ωστε να συμπληρωθουν οι κενες θεσεις. Το αποτελεσμα ηταν να υπαρχει μεγαλη πιεση και ενατικοποιηση στο υπολοιπο προσωπικο που αναγκαζονταν να συμπληρωνει τα κενα που δημιουργουσε η ελλειψη προσωπικου.

Οι εργατες μη μπορωντας να αντεξουν αλλο τις καθηστερησεις και την κοροϊδια αντεδρασαν. Εκαναν Γενικη Συνελευση και αποφασισαν οτι αν μεχρι τις 18 Οκτωβρη δεν γινονταν οι προσληψεις τοτε θα κατεβεναν σε 24ωρη απεργια. Κατα την διαρκεια της εβδομαδας απο 11 μεχρι 15 Οχτωβρη ασκηθηκαν πολλες πιεσεις πανω στους εργατες για να αναστειλουν την απεργια τους. Ομως οι προηγουμενοι μηνες κοροΐδιας ειχαν προκαλεσει την αγανακτηση των εργατων, οι οποιοι δεν δεχονταν να υποχωρησουν παρα μονο αν προσλαμβανονταν αμεσα το προσωπικο που χρειαζονταν.

Την θεληση τους για αντισταση στις πιεσεις την δυναμωσε και ενα ψηφισμα συμπαραστασης που ηρθε στην καταλληλη στιγμη απο συναδελφους τους, κυβερνητικους εργατες του Μακαριου Νοσοκομειου που δουλευουν και αυτοι κατω απο παρομοιες συνθηκες εντατικοποιησης και ελλειψης προσωπικου.

Στις 18 του Οχτωβρη που εληγε η προθεσμια των εργατων προς την διευθυνση οι εργατες κατεβηκαν σε καθολικη απεργια απο το πρωΐ στις 7. Μεσα σε δυο ωρες, μεχρι τις 9, η διευθυνση καλεσε τους 15 νεους εργατες και τους παρουσιασε στους συναδελφους τους. Η απεργια σταματησε και πηγαν ολοι μαζι δουλεια.

Ηταν μια σημαντικη νικη των ωρομισθιων εργατων του Γενικου Νοσοκομειου που δειχνει τον δρομο για να κερδιζονται τα αιτηματα και σε αλλες περιπτωσεις και σε αλλους κλαδους. Η αποφασιστικοτητα και η ενοτητα των εργατων αναγκασε την διευθυνση να κανει σχεδον ατακτη υποχωρηση, ενω η συμπαρασταση αλλων κλαδων αποδειχτηκε καθοριστικη για το δυναμωμα της αυτοπεποιθησης τους. Αυτα θα ειναι σημαντικες εμπειριες οχι μονο για τους κυβερνητικους εργατες στο Γενικο και το Μακαριο Νοσοκομειο αλλα και για αλλους κλαδους, για τους αγωνες που θα δωθουν στο μελλον.

Ντινος Ιασονος

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ

ΞΥΛΟΥΡΓΕΙΟ ΣΑΒΒΙΔΗ

Η αποφαση των εργοδοτων να μην εφαρμοσουν την μειωση ωραριου οπως συμφωνησαν πριν ενα χρονο προκαλεσε τις δικαιολογημενες αντιδρασεις των εργατων.

Στο ξυλουργειο του Σαββιδη στη Λακαταμια οι εργατες κατεβηκαν μαλιστα αυθορμητα σε απεργια. Αφου περιμεναν δυο βδομαδες τον εργοδοτη να συμμορφωθει με την συμφωνια που εγινε με τις συντεχνειες καλεσαν γενικη συνελευση και αποφασισαν απεργια διαρκειας.

Η αποφαση ηταν ομοφωνη και απο τους 36 εργατες του ξυλουργειου και οπως μας ειπε εκπροσωπος των απεργων προκαλεσε *«μεγαλο ενθουσιασμο και αυτοπεποιθηση, οτι μπορουμε να νικησουμε γιατι ειμασταν ολοι ενωμενοι, και αδελφομενοι»*

ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΔΙΑΛΛΑΞΙΑ

Ο εργοδοτης ηταν τελειως αδιαλλαχτος και δεν δεχονταν καμια συζητηση. Επεμενε στη θεση που εβαλε η Ομοσπονδια Εργοδοτων και Βιομηχανων για κατανομη της μισης ωρας σε πεντε εξαλεπτα σε ολοκληρη την εβδομαδα.

Η ΟΕΒ μαλιστα προχώρησε ακομα παραπανω και κυρηξε λοκ αουτ σε τεσσερεις κλαδους και απειλουσε με γενικοτερο λοκ αουτ αν οι συντεχνιες δεν εκλειναν τις απεργιες που εν τω μεταξυ ειχαν εμφανιστει και στο BEBE CHIC και στην Τρικοζα.

Το λοκ αουτ των εργοδοτων προκαλεσε την αγανακτηση και αλλων εργαζομενων και πεισμωσε αντι να τρομαξει τους απεργους.

Ο κοσμος που περνουσε εξω απο το εργοστασιο χαιρετουσε τους απεργους και εκφραζε την συμπαρασταση του.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Παρολ'αυτα ομως η απεργια εμενε απομονωμενη και απο τα αλλα εργοστασια που απεργουσαν αλλα και απο τα ιδια τα ξυλουργεια που ειχαν το ιδιο προβλημα μαζι τους.

Η ηγεσια των συντεχνιων προσπαθησε απο την αρχη να πεισει τους απεργους να μπουν μεσα και το προβλημα τους θα λυνονταν με τις διαπραγματευσεις μαζι με τους αλλους. Ετσι οχι μονο δεν εβγαλε αλλα ξυλουργεια σε απεργια, οπως του Φασουλιωτη και αλλα στα οποια κυρηχτηκε λοκ αουτ απο τους εργοδοτες αλλα αφησε και τους ιδιους ουσιαστικα ανοργανωτους.

Η απεργιακη επιτροπη περιμενωντας απο την ηγεσια της συντεχνιας να παρει τον αγωνα στα χερια της περιοριστηκε στο να κανονιζει τις βαρδιες της απεργιακης φρουρας. Δεν οργανωσε καμια προσπαθεια πληροφορησης αλλων εργατων, ουτε εβγαλε ενα φυλλαδιο για να μοιραζεται εστω και στο δρομο εξω απο το εργοστασιο. Ουτε προσπαθησαν να οργανωσουν απεργιακο ταμειο. Η δημιουργια απεργιακου ταμειου και η ενισχυση του θα ηταν πολυ σημαντικη. Θα στηριζε τους απεργους οικονομικα και θα ανεβαζε την αυτοπεποιθηση τους γιατι θα εδειχνε εμπραχτα την συμπαρασταση της υπολοιπης εργατικης ταξης και θα επιρεαζε το ηθικο των αφεντικων που θα εβλεπαν ποσο ενωμενοι και αποφασισμενοι ειναι οι εργατες.

ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

Τελικα η ηγεσια της συντεχνειας συμφωνησε με τον συνδεσμο βιομηχανων να ανασταλουν τα λοκ αουτ που κυρηξαν και να σταματησουν τις απεργιες και να κατσουν σε διαπραγματευσεις για την μειωση του ωραριου.

Η συμφωνια στην οποια φαινεται να καταληγουν, εργοδοτες και συντεχνιες θα ειναι μαλλον η μειωση να κατανεμηθει με δυο ημιωρα και και τεσσερα δεκαπενταλεπτα απο τωρα μεχρι το 1998 σε οποιες μερες διαλεξουν οι εργοδοτες. Τα πραγματα ομως δεν εχουν ξεκαθαρισει τελειως γιατι υπαρχουν εργοδοτικοι συνδεσμοι που αντιδρουν και οι συντεχνιες δεν εχουν ξεκαθαρισει τελειως την θεση τους.

Σιγουρα δεν ειναι καμια σπουδαια συμφωνια. Πολλοι απο τους απεργους που εχασαν πανω απο δεκα μεροκαματα στην απεργια σιγουρα θα νοιωθουν απογοητευμενοι. Η Γενικη Συνελευση που εγινε στου Σαββιδη για να κλεισει η απεργια το εδειξε αυτο πολυ καθαρα. Αρκετοι εργατες ψηφισαν εναντια στο σταματημα της απεργιας, (16 υπερ και 10 εναντιον) αλλα ακομα και εκεινοι που ψηφισαν υπερ, εδειξαν να μην θελουν να πανε πισω στη δουλεια και οτι δεν εχουν πια καμια εμπιστοσυνη στη γραφειοκρατια των συντεχνιων οτι θα καταφερει στο τελος καποια συμφωνια που να δικαιωνει τις προσδοκιες και τους αγωνες τους.

Ο μονος τροπος να μην παει χαμενος ο αγωνας των απεργων του Σαββιδη ηταν να παρουν οι ιδιοι στα χερια τους τον αγωνα, να τον οργανωσουν και να τον συντονισουν και να πιεσουν ετσι τις ηγεσιες των συντεχνιων να τους στηριξουν μεχρι την τελικη νικη που θα ηταν η αμεση μειωση του ωραριου την Παρασκευη στην οποια να προστιθεται καθε νεα μειωση.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ CYFELCO ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Οι εργαζομενοι στην βιομηχανια κατασκευης φλορεντζων CYFELCO, κατεβηκαν σε απεργια οταν ο εργοδοτης απολυσε αυθαιρετα και προκλητικα τεσσερεις συναδελφους τους, ενω ταυτοχρονα προσελαβε τεσσερεις νεους εργατες. Οι εργαζομενοι απαντησαν αμεσα με απεργια διαρκειας, ζητωντας να ακυρωθουν οι απολυσεις και να επαναπροσληφθουν οι συναδελφοι τους.

Το θρασος και η αυθαιρεσια του εργοδοτη φανηκε αμεσως αφου εφτασε να βαλει λουκετο ακομα και στα... αποχωρητηρια του εργοστασιου και να βγαλει τους απεργους εξω απο τον χωρο του εργοστασιου. Αρνηθηκε ακομα να πληρωσει τους εργατες για τις μερες που εργαστηκαν μεσα σ'εκεινη την εβδομαδα.

Σ'ολα αυτα οι ηγεσιες των συντεχνιων κρατησαν μια σταση ηπια και διαλλακτικη. Αντι να ζητησουν απο τον εργοδοτη να ανακαλεσει αμεσως τις απολυσεις, του ζητουσαν να κατσει σε διαπραγματευσεις. Να διαπραγματευτει τι σε αυτη την περιπτωση; Αν θα τους εδιωχνε αμεσως ή μετα απο λιγο, ή αν θα τους εδινε αποζημιωση οπως ηταν ετσι και αλλοιως υποχρεωμενος να κανει πριν τους διωξει. Τελικα ετσι και εγινε. Ο εργοδοτης πληρωσε καποιες αποζημιωσεις στους απολυθεντες, αναλογα με τα χρονια υπηρεσιας τους και τελικα επεβαλε τις απολυσεις.

Ομως οι εργαζομενοι δεν απεργουσαν γιατι οι απολυσεις ηταν «απροειδοποιητες», ουτε ζητουσαν αποζημιωσεις, ηθελαν τους συναδελφους τους πισω στη δουλεια. Ο αγωνας τους δεν ηταν μονο για συμπαρασταση στους τεσσερεις απολυθεντες, αλλα ηταν ουσιαστικα εναντια στις αυθαιρεσιες του εργοδοτη, στους αυταρχισμους και στις επιθεσεις του στα δικαιωματα των εργαζομενων. Ηταν για να τον εμποδισουν αυριο να επαναλαβει τα ιδια και με αυτους.

Η ηγεσια των συντεχνιων απομονωσε το θεμα στους τεσσερεις και καταφερε να εξασφαλισει την εγκριση της Γενικης Συνελευσης, αφου επεισε πρωτα τους απολυμενους να δεχτουν να μην γυρισουν πισω στη δουλεια τους.

Η απεργια αυτη δεν επρεπε να μεινει απομωνομενη και να χαθει. Ο κοσμος εδειξε απο την αρχη την διαθεση του να υποστηριξει τους απεργους, με λεφτα και ηθικη συμπαρασταση. Οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν αξιοποιησαν αυτη τη διαθεση και αφησαν την απεγια ουσιαστικα στη τυχη της.

Σε μια εποχη που οι εγοδοτες δειχνουν τα δοντια τους και απολυουν οποιους και οποτε θελουν χρειαζονται μια απαντηση που να τους κοψει την φορα. Οι ηγεσιες των συντεχνιων αντι να συζητουν για τις αποζημιωσεις των απολυμενων πρεπει να στηριξουν και να οργανωσουν τους αγωνες τους εναντια στις απολυσεις. Μονο μια τετοια σταση μπορει να μπει φραγμος στις απολυσεις.

ΤΡΙΚΟΖΑ

Μετα το Λοκ Αουτ των εργοδοτων την Παρασκευη 29 Οκτωβρη, οι 180 εργατριες και εργατες στο εργοστασιο Τρικοζα ακολουθησαν το παραδειγμα των εργατων στο ξηλουργειο Σαββιδη.

Σε γενικη συνελευση τους την Δευτερα αποφασισαν να κατεβουν σε απεργια διαρκειας για να διεκδικησουν αυτα που δικαιουνταν, τους μισθους τους και την μειωση του ωραριου κατα μιση ωρα την Παρασκευη. Η αποφαση παρθηκε παρα τις προσπαθειες των συντεχνιακων να εμποδισουν την απεργια.

Την ιδια μερα που αρχισαν την απεργια τους, οι εργατες και οι εργατριες της Τρικοζα εκαναν ενα σημαντικο βημα για να δυναμωσουν τον αγωνα τους, ερχομενοι σε συννενοηση με τους εργαζομενους στο γειτονικο εργοστασιο ενδυσης Jet.

Ενω οι εργατες του Jet ειχαν ουσιαστικα αποφασισει να κατεβουν μαζι σε απεργια, μπηκαν στην μεση οι συντεχνιακοι και τους εστειλαν να πιασουν αμεσως δουλεια. (Το Jet ανηκει στον γενικο γραμματεα του συνδεσμου βιομηχανων ενδυσης, Γ. Καλλη.)

Οι απεργοι στην Τρικοζα δυστυχως δεν ειχαν να αντιμετωπισουν μονο την εργοδοτικη επιθεση αλλα και την πληρη εγκαταλειψη απο τις ηγεσιες των συντεχνιων ΠΕΟ και ΣΕΚ, που χαρατηρισαν την απεργια σαν ενα λυπηρο φαινομενο για το οποιο δεν ειχαν καμια ευθυνη.

Οι απεργια στην Τρικοζα μπορουσε να νικησει. Η διευθυνση του εργοστασιου ηταν κατω απο πιεση γιατι επρεπε να παραδωσει παραγγελιες. Μπορουσε και επρεπε ομως να ξαπλωθει,

Η απεργια διεκοπηκε τελικα την Τεταρτη μετα την ανακοινωση εργοδοτων και συντεχνιων οτι αναστελλονται τα μετρα, και το ζητημα του ωραριου θα προχωρουσε στην διαπραγματευση.

Η απεργια θα μπορουσε να εχει μια διαφορετικη καταληξη αν οι ιδιοι οι απεργοι καταφερναν μεταξυ της Δευτερας και της Τεταρτης να οργανωσουν τον αγωνα τους, εκλεγοντας απεργιακη επιτροπη, απεργιακο ταμειο, περιφρουρωντας την απεργια για να μην μεταφερει εμπορευματα μεσα ή εξω ο εργοδοτης.

Μια τετοια οργανωση της απεργιας θα εδινε την δυνατοτητα να εκφραστει η αγανακτηση και ο θυμος των απεργων, οχι μονο στην Τρικοζα αλλα και στα αλλα εργοστασια ενδυσης που εχουν το ιδιο προβλημα.

Αξιζει να σημειωθει οτι αναμεσα στους 180 εργαζομενους στην Τρικοζα, οι 30 ειναι εργατες απο την Βουλγαρια. Παρα τις πιεσεις που ασκησε πανω τους η διευθυνση σταθηκαν ενωμενοι και παλεψαν μαζι με ολους τους αλλους συναδελφους τους, διακινδυνευοντας κι' αυτην ακομα την αδεια παραμονης τους. Χαρακτηριστικα μια εργατρια ειπε:"Ειμαστε ολοι ενωμενοι. Δεν εχουμε καμια διαφορα. Ειναι κι' αυτοι εργατες οπως κι' εμεις."

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ

Η μικρη αυτη μπροσουρα του Μολινιου, προσπαθει ακριβως να δειξει οτι ο καπιταλισμος, η κοινωνια της απληστειας και του ατομικισμου που στιβαζει βουνα το κρεας, το βουτυρο, το γαλα ενω εκατομμυρια ανθρωποι πεθαινουν απο πεινα, δεν ειναι κατι το φυσικο, κατι που ταιριαζει στην «ανθρωπινη φυση», και οτι ο Σοσιαλισμος θα ικανοποιησει οχι μονο τις βασικες υλικες αναγκες που ειναι κοινες για ολους τους ανθρωπους, αλλα θα δωσει τη δυνατοτητα στην ανθρωπινη φυση να αναπτυχθει συνολικα και να γινει πιο πλουσια.

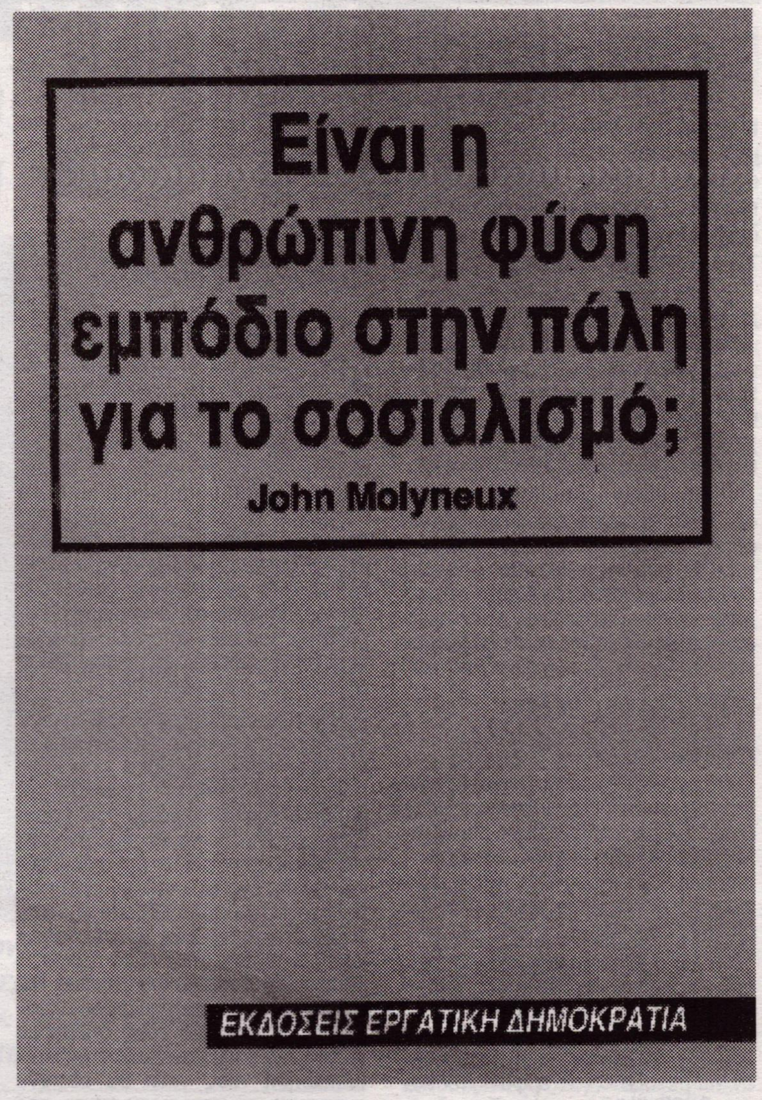

«Ο σοσιαλισμος ειναι μια καλη θεωρια, αλλα δε μπορει να εφαρμοστει». «Η ανθρωπινη φυση δεν αλλαζει». «Οι ανθρωποι ειναι εγωιστες και συμφεροντολογοι». «Παντα θα υπαρχουν καποιοι που θα θελουν να ειναι απο πανω, παντα καποιοι θα θελουν να εχουν περισσοτερα απο τους αλλους».

Αυτα ειναι μερικα απο τα επιχειρηματα που ακουμε για την ανθρωπινη φυση και που καταληγουν ολα στο συμπερασμα οτι «η ανθρωπινη φυση ειναι εμποδιο για τον σοσιαλισμο» και οτι «ολες οι επαναστασεις ειναι καταδικασμενες ν' αποτυχουν και να οδηγουν στην τυραννια».

Το επιχειρημα της ανθρωπινης φυσης ειναι πολυ προσφιλες στους απολογητες του καπιταλισμου, που υποστηριζουν οτι η σημερινη κοινωνια ειναι οτι καλυτερο μπορει να πετυχει ο ανθρωπος.

Η ανθρωπινη φυση ειναι η ευκολη εξηγηση για το ποιος φταιει για τον πολεμο, την πεινα, το σεξισμο, την ανεργια, τους αστεγους.

Ειναι ενα επιχειρημα που κλονιζει ακομα και πολλους αριστερεους που θα ηθελαν να δουν μια καλυτερη κοινωνια, αλλα απογοητευμενοι απο την καταρρευση των χωρων του κρατικου καπιταλισμου, δεν πιστευουν οτι μπορει να πραγματοποιηθει.

Ειναι ενα επιχειρημα που φαινεται πολυ πραγματικο γιατι μοιαζει να συνδεεται με τις προσωπικες εμπειριες των ανθρωπων. Ποιος απο μας δεν ειχε εμπειρια απο κοσμο που ανταγωνιζεται τους συναδελφους του για να παρει μια προαγωγη, ποιος δεν προδωθηκε απο καποιο φιλο ή δεν εχει εξοργιστει απο την απαθεια και τον εγωισμο των ανθρωπων.

Ομως οπως και να εξετασουμε τη συμπεριφορα των ανθρωπων, ακομα και στη σημερινη κοινωνια, ολα αυτα αποδειχνονται λαθεμενα.

Υπαρχουν βεβαια πολλα παραδειγματα απληστειας και φιολοδοξιας μεσα στη κοινωνια που ζουμε και κυριως μεσα στην αρχουσα ταξη, μεσα στους καπιταλιστες. Ακομα και οι απλοι ανθρωποι μπορει να συμεριφερνονται ετσι μεσα σε μια κοινωνια, τον καπιταλισμο, που με ολες του τις δυναμεις ενθαρρυνει την απληστια, τον ανταγωνισμο και το σκυλοφαγωμα αλλα ταυτοχρονα υπαρχουν απειρα παραδειγματα αυτοθυσιας, γενναιοτητας και αφοσιωσης, ιδιαιτερα μεσα στους απλους εργαζομενους. Ανθρωποι που θυσιαζουν τις ζωες τους για να σωσουν αλλους στις καταστροφες, ανθρωποι που θυσιαζονται για την ιδεολογια και τα ιδανικα τους. Ειναι γνωστη εξαλλου η γενναιοδωρια με την οποια ανταποκρινονται πολλοι εργαζομενοι στους ερανους και στις εκκλησεις οικονομικης βοηθειας για συνανθρωπους τους που υποφερουν.

Υπαρχει ανθρωπινη φυση αλλα δεν εχει καμια σχεση με την απλειστια τον ατομικισμο και τον εγωισμο οπως προσπαθουν να μας πεισουν. Αυτα ειναι η απανθρωπη φυση του καπιταλισμου. Οι ιδιοι οι καπιταλιστες το βλεπουν αυτο και οταν σχεδιαζουν τους αρπαχτικους και ιμπεριαλιστικους πολεμους τους προσπαθουν να κερδισουν την υποστηριξη της κοινης γνωμης κρυβοντας τους πισω απο δικαια και ευγενη συνθηματα. Δεν λενε στο κοσμο παμε να ληστεψουμε, να αρπαξουμε, να σφαξουμε, να καταχτησουμε, να υποταξουμε αλλους λαους αλλα μιλουν ταχα για «αμυντικους πολεμους» και τους παρουσιαζουν με καποια «δικαιη» αφορμη.

Η ανθρωπινη φυση δεν ειναι κατι το μονιμο, το αιωνιο, αλλα ειναι κατι που αλλαζει. Οπως ελεγε και ο Μαρξ «οι ιδεες των ανθρωπων, οι αποψεις και οι αντιληψεις τους, η συνειδηση τους με δυο λογια, αλλαζει, με καθε αλλαγη στις υλικες συνθηκες της υπαρξης τους, των κοινωνικων τους σχεσεων και τις κοινωνικης ζωης τους». Αλλαζει αναλογα με τον τροπο που εξασφαλιζουν τις βασικες τους αναγκες, τη στεγη, το φαγητο, το ντυσιμο τους.

Αυτο μπορουμε να το δουμε με το ποσο διαφορετικοι ηταν οι τροποι που εχουν χρησιμοποιησει οι ανθρωποι μεσα στην ιστορια τους για να εξασφαλισουν αυτες τις αναγκες και ποσο διαφορετικες ηταν οι ιδεες τους καθε φορα. Θεσμοι που σημερα θεωρουνται φυσικοι και αυτονοητοι δεν ηταν παντα ετσι. Στη πρωτογονη κομμουνιστικη κοινωνια που η εξασφαλιση των βασικων υλικων αναγκων γινονταν μεσα στο κοινοβιο, ουτε η μονογαμια ηταν γνωστη, ουτε φυσικα η ατομικη ιδιοκτησια, ουτε κανενας μιλουσε για μητρικο ενστικτο αφου η ανατροφη των παιδιων ηταν ευθυνη ολοκληρου του κοινοβιου. Στην αρχαια Αθηναϊκη δημοκρατια η ομοφυλοφιλια οχι μονο ηταν αποδεχτη αλλα θεωρουνταν σαν η ανωτερη μορφη ερωτα.

Η ιδεα μιας ανθρωπινης φυσης "σταθερης" και "αναλλοιωτης" ειναι απλα ενα ψεμα. Αυτο μπορουμε να το δουμε ακομα και τωρα σε καθε κινηση της εργατικης ταξης. Σε ενα εργοστασιο, σε ενα γραφειο, που οι εργαζομενοι σε «ομαλους» καιρους ο καθενας κοιταει τον ευατο του ή ακομα ασχολουνται με το κουτσομπολιο, και αλλα ανταγωνιστικα, οταν ξεσπα μια απεργια τοτε γινονται, συντροφοι και αδελφια και καταλαβαινουν πως ο ενας στηριζεται στον αλλο. Αποκτουν την αισθηση της συλλογικοτητας τους.

Μεσα απο την προσπαθεια της η εργατικη ταξη να αλλαξει την κοινωνια αλλαζει και τον ευατο της και γινεται ικανη οχι μονο να ανατρεψει την παλια κοινωνια, τον καπιταλισμο, αλλα και για να χτισει μια νεα, ανωτερη κοινωνια, τον σοσιαλισμο.

Η μικρη αυτη μπροσουρα του Μολινιου, προσπαθει ακριβως να δειξει οτι ο καπιταλισμος, η κοινωνια της απληστειας και του ατομικισμου που στιβαζει βουνα το κρεας, το βουτυρο, το γαλα ενω εκατομμυρια ανθρωποι πεθαινουν απο πεινα, δεν ειναι κατι το φυσικο, κατι που ταιριαζει στην «ανθρωπινη φυση», και οτι ο Σοσιαλισμος θα ικανοποιησει οχι μονο τις βασικες υλικες αναγκες που ειναι κοινες για ολους τους ανθρωπους, αλλα θα δωσει τη δυνατοτητα στην ανθρωπινη φυση να αναπτυχθει συνολικα και να γινει πιο πλουσια.

Ειναι ενα σημαντικο οπλο στα χερια των επαναστατων που παλευουν για σοσιαλισμο.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Λευκωσια 3/11 – Λεμεσος 5/11
Φοιτητες και παλη για τον Σοσιαλισμο

Λευκωσια 10/11 – Λεμεσος 12/11
Συνδικαλιστικη παλη και Σοσιαλισμος

Λευκωσια 17/11 – Λεμεσος 19/11
20 χρονια απο την εξεγερση του Πολυτεχνειου

Λευκωσια 24/11 – Λεμεσος 26/11
Ο Καπιταλισμος σε κριση

Λευκωσια 1/12 – Λεμεσος 3/12
Η Γερμανικη επανασταση 1919–23

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _______________________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΖΕΙ

Με τα τελευταια επεισοδια στα γηπεδα, ολοι οι παραγοντες ζητησαν την αμεση εφαρμογη του «νομοσχεδιου για την βια στα γηπεδα». Απο τους υπουργους εως τους ποδοσφαιριστες και τους ψυχολογους, ολοι τους συμφωνησαν σ'ενα πραγμα, στην «αναγκη αμεσης καταστολης».

Ο Κ.Ο.Α. εξουσιοδοτησε τον υπευθυνο αξιωματικο για την ασφαλεια του αγωνα, να καθοριζει ο ιδιος τι θα πωλειται ή οχι, την κατανομη των φιλαθλων στις κερκιδες, την σωματικη τους ερευνα στις εισοδου και την ξεχωριστη αποχωρηση των φιλαθλων της καθε ομαδας με διαφορα χρονου! Παραλληλα η ΚΟΠ αποφασισε να πληρωνει 5.000 λιρες καθε βδομαδα στο Group 4 για να βιτεογραφει τεσσερεις αγωνες και να παρακολουθει οσους προκαλουν επεισοδια.

Ολα αυτα τα μετρα, στη πραγματικοτητα μετατρεπουν τα γηπεδα σε στρατοπεδα. Αυτο θα ηθελε σιγουρα και ο προεδρος του Κ.Ο.Α. οταν ειπε οτι πρεπει «να κτισουμε κερκιδες κλουβια».

Ο ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ

Τι προνοει ομως το νεο νομοσχεδιο της κυβερνησης Κληριδη; Δινει το δικαιωμα στην αστυνομια να συλλαβει καποιους επειδη...σκεφτονται να προκαλεσουν επεισοδια, ή γιατι κουβαλουν κατι που θεωρηται επικινδυνο για την ομαλη διεξαγωγη του αγωνα. Για παραδειγμα μια ομπρελλα ή μια μπουκαλλα νερο ή ενα νομισμα μπορει να θεωρηθει «φονικο οπλο»!

Ακομα η συγκεντρωση πανω απο πεντε ατομων μεσα ή εξω απο το γηπεδο, θεωρειται παρανομη συγκεντρωση και η αστυνομια μπορει να τους συλλαβει! Νομος που ισχυε στην Ελλαδα επι Χουντας. Ζημια στο γηπεδο, οπως το σπασιμο μιας καρεκλας, τιμωρειται μεχρι και 6 χρονια φυλακη. Για οποιον προκαλεσει επεισοδια προνοει μεχρι και ισοβια φυλακιση, ποινη που δεν ισχυσε ουτε για τον ιδιο τον Σαμψων, ουτε για κανενα αλλο πραξικοπηματια. Αυτος ειναι ενας ΤΡΟΜΟ-ΝΟΜΟΣ που οπλιζει την αστυνομια με εξουσιες, για να μπορει να καταπατα δημοκρατικα δικαιωματα των φιλαθλων, και ιδιαιτερα της νεολαιας.

Ολα τα κομματα θεωρουν τα ισοβια μεν υπερβολικα αλλα και μονο η αναφορα τους, οπως και οι αλλες διαταξεις του νομοσχεδιου, εχουν σκοπο να περασουν ενα κλιμα τρομοκρατιας μεσα και εξω απο τα γηπεδα. Προετοιμαζουν ακομα το κλιμα για να δικαιολογειται η βια της αστυνομιας, ωστε αυριο να ανοιγει κεφαλια, να συλαμβανει και να μην δινει λογαριασμο σε κανενα. Νομοθετουν με δυο λογια την τατκικη του «τακ-τακ να τελιωνουμε».

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ;

Παρουσιαζουν τα επεισοδια σαν μεμονομενα και οτι προκαλουνται απο καποιους «θερμοκαιφαλους» καποια «παρασιτα και αλητες». Ομως οι συγκρουσεις γινονται και μεταξυ ποδοσφαιριστων και παραγοντων. Ολοκληρες κερκιδες βριζουν και ριχνουν οτι βρουν η μια στην αλλη ή στον διαιτητη και τους παικτες. Ακομα και ολοκληρα χωρια και πολεις αντιδρουν με βιαια μεσα. Παραδειγμα η Λαρισσα οπου ακομα και ο μητροπολιτης βγηκε με τον κοσμο στους δρομους και εκοψαν την Εθνικη Οδο οταν η ομαδα τους αποκλειστηκε. Παρομοια εκανε και η Κακοπετρια, οταν η ομαδα της επεσε στην πιο κατω κατηγορια, κοβοντας τον κυριο δρομο του Τροοδους.

Ριχνουν την αιτια στον φανατισμο, στην ξενομανια και τον μιμητισμο και αλλοι στην... τουρκικη εισβολη, οπως εκανε ο ψυχολογος Αθως Ερωτοκριτου στη τηλεοραση. Το μονο που δεν τολμουν να δειξουν ειναι τον πραγματικο υπευθυνο τον καπιταλισμο και το ανταγωνιστικο τους συστημα, το οποιο μπηκε ακομα και στο ποδοσφαιρο μετατρεποντας το σε μπιζινες, και μεταφεροντας ολο τον ανελεητο και βρωμικο πολεμο των καπιταλιστων στον αθλητισμο.

Μιλουν υποκριτικα για την εξαρση της βιας στα γηπεδα, λες και παντου γυρω ολα ειναι ενας κοσμος ομορφος και αγγελικα πλασμενος. Ομως η βια ειναι παντου στην ζωη μας, χιλιαδες τραυματιες και νεκροι απο εγκληματα και πολεμους, η πεινα και το aids θεριζουν εκατομυρια. Οι τρομονομοι οχι μονο δεν προκειται να σταματησουν καμια βια, οπως η θανατικη ποινη δεν σταματησε τα εγκληματα, αλλα θα αυξησει την βια στα γηπεδα γιατι θα δωσει το αλλοθι στους μπατσους να βαρουν με την ανεση τους.

ΤΑΞΙΚΗ ΒΙΑ

Η βια ειναι ταυτισμενη με την ταξικη κοινωνια και την επιβολη της αρχουσας ταξης πανω στην εργατικη ταξη. Η βια της αρχουσας ταξης ειναι θεσμοθετιμενη και νομιμη. Η βια των απο κατω ειναι η δικαιολογημενη αντιδραση στην καταπιεση και την εκμεταλευση.

Μεσα σ'ενα μαζικο χωρο οπου η εργατικη ταξη και η νεολαια ξεσπα μαζικα, εναντια στην αδικια του διαιτητη και στην ηττα της ομαδας τους, ξεσπα μαζι της και η αγανακτηση και ο θυμος για την αδικη και ανιση κοινωνια, για την βια του εργοδοτη στο εργοστασιο, για τον αυταρχισμο και την αστυνομευση στο εργοστασιο και στην κοινωνια συνολικα.

Αυτο που ανησυχει την κυβερνηση, την ΚΟΠ, και τους διαφορους καπιταλιστες, παραγοντες των ομαδων, ειναι μηπως η συγκρουση και η βια στα γηπεδα που εστω και παραμορφωμενα εκφραζει καποια ταξικη πολωση μεταφερτει αυριο και στα εργοστασια. Αυτο ειναι που θελουν να εμποδισουν με το νομοσχεδιο τους.

Η βια δεν θα σταματησει αν δεν ανατραπει αυτος που την γεννα και την εκτρεφει, που δεν ειναι αλλο απο το βαρβαρο καπιταλιστικο συστημα.

Το ποδοσφαιρο ειναι μια απολαυση που την ζωντανεψε η εργατικη ταξη στις αλανες και τις φτωχογειτονιες του Ριο, του Μαντσεστερ και της Βουδαπεστης και την σκωτωσε το κεφαλαιο. Να τους την παρουμε πισω. Με την σοσιαλιστικη επαναστατη μπορουμε να ξανακερδισουμε μαζι με τα αλλα και το ποδοσφαιρο.

Νικος Αγιομαμιτης

Κυκλοφορησε το νεο τευχος του διμηνιαιου περιοδικου της ΟΣΕ

"Σοσιαλισμος απο τα κατω"

Κυκλοφορησε το νεο τευχος του περιοδικου «Σοσιαλισμος απο τα κατω» που εκδιδει καθε δυο μηνες η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφη οργανωση, της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα.

Σε μια εποχη κρισης του παγκοσμιου καπιταλισμου η προσπαθεια για την υπερασπιση του Μαρξισμου και των Επαναστατικων ιδεων αποκτα ιδιαιτερη βαρυτητα.

Πριν μερικα χρονια η καταρρευση του Σταλινισμου και η ταυτηση του με το σοσιαλισμο εδωσε την ευκαιρια στους αστους και τους υποστηρικτες τους να πανηγυριζουν. Βιαστηκαν τοτε να γραψουν το τελος του σοσιαλισμου και των Μαρξιστικων ιδεων. Μιλησαν για την ανωτεροτητα του καπιταλισμου και προβαλλαν την αγορα σαν το μελλον της ανθρωποτητας.

Σημερα κι πιο πιστοι οπαδοι του «αφηστε την αγορα να λυσει μονη της τα προβληματα» ερχονται να παραδεχτουν οτι η αγορα οχι μονο δεν ελυσε τα προβληματα, αλλα αντιθετα εσπρωξε το συστημα πιο βαθια στην κριση.

Η αναβιωση του Φασισμου, οι εθνικιστικες συγκρουσεις, η πεινα, η φτωχια, η ανεργια, τα εκατομμυρια των μεταναστων και προσφυγων, δειχνουν το βαρβαρο προσωπο ενως συστηματος σε κριση.

Η επιστροφη στις ιδεες του Επαναστατικου Μαρξισμου ειναι αναγκαια σημερα για οσους πιστευουν στο σοσιαλισμο, για οσους βλεπουν οτι ο καπιταλισμος δεν μπορει να ειναι το μελλον μας. Χρειαζεται σημερα μια πολιτικη που να βαζει τα ζητηματα απο τα κατω, απο την σκοπια των εκατομυρριων εργατων που παλευουν σ'ολο τον κοσμο εναντια στους καπιταλιστες και το συστημα τους. Το περιοδικο «Σοσιαλισμος απο τα κατω» ειναι ταγμενο σ'αυτο το σκοπο.

Στο νεο τευχος που κυκλοφορει, μετα τις εκλογες ο Πανος Γκαρκανας στο αθρο «Το τελος της Νεας Δημοκρατιας» ερχεται να δειξει αυτο που ολοι οι αλλοι θελησαν να κρυψουν. Το ρολο του εργατικου κινηματος στην πτωση της Νεας Δημοκρατιας. Υποστηριζει οτι αυτο θα ειναι και το κλειδι για τις μετεπειτα πολιτικες εξελιξεις. Μεσα απο μια αναδρομη στους αγωνες των εργατων εναντια στα Μητσοτακη, δειχνει τι θα εχει να αντιμετωπισει η νεα κυβερνηση.

Στο ιδιο τευχος η Μαρια Στυλλου στο αθρο «Μπορει το ΠΑΣΟΚ να ειναι η λυση;», εξηγει γιατι το ΠΑΣΟΚ δεν μπορει να ειναι η λυση στα ζητηματα που βαζει το εργατικο κινημα. Μεσα απο μια ιστορικη αναδρομη δειχνει μεχρι που μπορει να φτασουν τα ορια της Σοσιαλοδημοκρατιας και του ρεφορμισμου. Προβαλλοντας ταυτοχρονα την προοπτικη μεσα απο την οποια η παλη των εργατων, μπορει να οδηγηθει στην νικη.

Στο αφιερωαμ στα «20 χρονια απ'το Πολυτεχνειο» ο Αντωνης Νταβανελος, ηγετικο μελος της ΟΣΕ που σαν δευτεροετης φοιτητης του Μαθηματικου τοτε συμμετειχε στην εξεγερση, μιλα για το χρονικο και τα διδαγματα του Πολυτεχειου. Ενω στο αθρο «Φοιτητες και σοσιαλισμος» ο Γιαννης Μαραβελακης προσπαθει να δειξει ποτε και πως οι φοιτητες γινονται επαναστατικη δυναμη.

Το περιοδικο ασχολειται ακομα με τις εξελιξεις στη Ρωσια στο αθρο « Η αγορα χρειαζεται τα τανκς» οπου ο Πετρος Τσαγκαρης, εξηγει ποιες ηταν οι πραγματικες δυναμεις που αντιπαρατεθηκαν στην συγκρουση στην Μοσχα και υποδεικνυει τη δυναμη που μπορει να σταματησει μια για παντα τη φρικη της σφαγης και της φτωχιας.

Την υλη του περιοδικου συμπληρωνουν αρθρα για την καταρρευση του Ευρωπαικου Νομισματικου Συστηματος για την Οχτωβριανη επαναστατη και την συμφωνια Ισραληλ - Παλαιστινιων.

Το περιοδικο «Σοσιαλισμος απο τα κατω» αποτελει σημερα ενα απαραιτητο συμπληρωμα στο οπλοστασιο του καθε μαχητη νεολαιου, του καθε αγωνιστη εργατη, που θελει να παλεψει εναντια στους καπιταλιστες και το βρωμικο συστημα τους.

Π.Μ.

εργατικη δημοκρατια

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Οι γαλλοι απεργοι ρεζιλεψαν κυριολεκτικα την δεξια κυβερνηση που κυβερνα την Γαλια απο τον Μαρτη. Ο υπουργος συγκοινωνιων Μπερναρ Μποσον επεμενε οτι η αποφαση του να απολυσει 4,000 εργατες της εθνικης αεροπορικης εταιρειας Air France και να μειωσει δραστικα τους μισθους των υπολοιπων 60,000 ηταν *"ανεκκλητη"*. Η κυβερνηση δηλωνε οτι *"δεν υπαρχει περιπτωση διαπραγματευσης"* με τους εργατες και εστειλε τα γαλλικα ΜΑΔΔ να αντιμετωπισουν τις χιλιαδες εργατες που ειχαν καταλαβει τα δυο μεγαλα αεροδρομια του Παρισιου, δηλωνοντας μαλιστα οτι θα τους βγαλει απο κει *"δια της βιας"*.

Οσο μεγαλυτερη σιγουρια εδειχνε η κυβερνηση, τοσο μεγαλυτερη ηταν και η ζημια που επαθαν: Την Δευτερα 25 Οκτωβρη αναγκαστηκαν να καταπιουν ολα τα παχια τους λογια. Η κυβερνηση ανακοινωσε οτι δεν θα γινουν ουτε οι απολυσεις ουτε οι μειωσεις μισθων, ενω ο διευθυντης της Air France αναγκαστηκε να παραιτηθει.

Οι γαλλοι εργοδοτες εχουν πανικοβληθει. Η κυριοτερη τους εφημεριδα φοβαται οτι "*η υποχωρηση στα αιτηματα των απεργων θα ενθαρρυνει τις απεργιες*" Ολες οι ευρωπαϊκες κυβερνησεις εχουν τρομοκρατηθει απο την νικη των απεργων. Εδω, Κληριδης, Ζιβαναρης και σια ελπιζουν - και προσπαθουν - να μη παρουν ειδηση οι εργατες για το τι εγινε στην Γαλια.

Ομως οι εργατες παντου, που εξαιτιας της κρισης βρισκονται στο στοχαστρο των διαφορων κυβερνησεων μπορουν να παρουν μια βαθεια ανασα: **ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ. ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ.**

Αυτο που αναγκασε την κυβερνηση του Μπαλαντουρ να το βαλει στα ποδια ηταν η μαζικοτητα, η μαχητικοτητα και η αλληλεγγυη πολλων χιλιαδων γαλλων απεργων.

«ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΣΕ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΕΣΥ ΔΕΝ ΤΟΝ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ»

Η ανεργια στην Γαλλια αυξηθηκε κατα 10% τον περασμενο χρονο, φτανοντας το 12%, ενω απο τον περασμενο Απριλη προστιθενται καθε μηνα γυρω στους 50.000 νεοι ανεργοι. Στις αρχες του Σεπτεμβρη η κυβερνηση Μπαλαντουρ, τονιζοντας οτι "*ο γαλλικος λαος*"βλεπε δηλαδη η εργατικη ταξη, "*πρεπει να κανει θυσιες*" για να ξεπεραστει η κριση, εμφανιζεται αποφασισμενη να προχωρησει στις ιδιωτικοποιησεις, στην ακομα μεγαλυτερη μειωση των κοινωνικων παροχων, και αυξηση των φορολογιων.

Στις 12 του Οκτωβρη τα τρια μεγαλυτερα γαλλικα συνδικατα μαζι με αλλα μικροτερα απαντησαν με τις μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις που εχει να δει η Γαλλια απο τον περιφημο Μαη του 68, τον εφιαλτη των γαλλικων αφεντικων και κυβερνησεων. Σε αυτες τις κινητοποιησεις ξαναεμφανιστηκαν συνθηματα οπως "το αφεντικο σε χρειαζεται, εσυ δεν τον χρειαζεσαι" και "Εργατες ενωμενοι εναντια στα αφεντικα".

Στο Παρισι οπως και σε ολες τις αλλες πολεις, απεργησαν εκατονταδες χιλιαδες εργαζομενοι ταχυδρομικοι, τυπογραφοι, νοσοκομοι, δασκαλοι, υπαλληλοι της Air France, μεταλλεργατες, οδηγοι λεωφορειων, δημοσιοι υπαλληλοι. Ακομα και μια μεριδα αστυνομικων δεν πηγαν στις δουλειες τους.

Σε αλλες πολεις χιλιαδες φοιτητες κατεβηκαν στο πλαϊ των απεργων διαδηλωτων και συγκρουστηκαν με την αστυνομια. Στην Τουλων εργατες και φοιτητες αποπειραθηκαν να καταλαβουν δημοτικους ραδιοσταθμους.

ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ

Η επιτυχια της παναπεργιας της 12 Οκτωβρη εδωσε την αυτοπεποιθηση στους εργατες και υπαλληλους της Air France δεκα μερες μετα να κανουν καταληψη στους διαυλους των μεγαλων αεροδρομιων του Παρισιου. Τα γαλλικα ΜΑΔΔ προσπαθησαν να τα βαλουν με πανω απο 30,000 απεργους, αλλα εχασαν την μαχη, στην οποια υπηρξαν πανω απο 50 τραυματιες.

Η κυβερνηση φυσικα προσπαθησε να στρεψει την υπολοιπη εργατικη ταξη εναντιον τους, αλλα δεν τα καταφερε. Εκατομυρια εργατες που καταλαβαν οτι "γιορτη δικη τους παραμονη δικη μας" τους υποστηριξαν. Ακομα και επιβατες αεροπλανων εκφρασαν την υποστηριξη τους για τους απεργους.

Η μεγαλυτερη γαλικη εφημεριδα, η Le Monde, εγραψε οτι "*οι απεργοι ειναι οι απολυτοι κυριαρχοι του αεροδρομιου*"

Απο το αεροδρομιο, απεργοι εκαναν πορεια στην Βουλη, οπου βρηκαν υποστηριξη απο οδηγους λεωφορειων, ταχυδρομικους, τραπεζικους και φοιτητες. Εντελως αυθορμητα δημιουργηθηκε μια διαδηλωση μεγαλυτερη απο 50,000.

Ηταν μια εξεγερση απο τα κατω, των απλων εργατων. Οπως και εδω, ετσι και εκει "*οι συντεχνιακοι ηγετες προσπαθουν οσο μπορουν να περιορισουν τις απεργιες*" εγραφε η Le Monde, για να συμπληρωσει ομως οτι "*ομως ο θυμος των εργατων ειναι τεραστιος*". Την Τριτη, μετα την υποχωρηση της κυβερνησης, οι υπαλληλοι της Air France συνεχισαν την απεργια, παρα την προσπαθεια των συντεχνιακων να σταματησουν την απεργια. Μια μαζικη συγκεντρωση των 5,000 στον διαυλο απαιτησε γραπτες εγγυησεις οτι δεν θα γινουν απολυσεις, να ανακληθουν οι κατηγοριες εναντια σε εργατες που συνελαβε η αστυνομια, και πληρωμη των ημερων της απεργιας. Φωναζαν "Εξω ο Μποσον", απαιτωντας την παραιτηση του υπουργου συγκοινωνιων.

Οι φασιστες του Λεπεν, που τον Μαρτη πηραν 13%, το εχουν βουλωσει. Παρα την δηθεν "ανησυχια" τους για την ανεργια και τους χαμηλους μισθους, δεν εχουν φυσικα τιποτα να πουν οταν οι εργατες παλευαν εναντια στους πραγματικους ενοχους και οχι εναντια στους ξενους εργατες.

Τα μαθηματα για τους ελληνοκυπριους εργατες ειναι φανερα. Ο δεξιος Μπαλαντουρ πηρε την εξουσια ενα μηνα μονο μετα τον Κληριδη. Ομως οι γαλλοι εργατες αποδειξαν οτι οταν παλευουν η κυβερνηση του δεν μπορει να τα βαλει μαζι τους. Με την κινητοποιηση και αλληλεγγυη τους αναγκασαν και τους συντεχνιακους ηγετες να καλεσουν απεργιες και να υποστηριξουν την συμπαρασταση απο τους αλλους κλαδους.

Ε.Χ.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

60.000 διαδηλωτες εναντια στους Nazi

Εξηντα χιλιαδες διαδηλωτες συγκεντρωθηκαν το Σαββατο 16 Οκτωβρη στο Ν.Α. Λονδινο για ν'απαιτησουν το κλεισιμο των γραφειων του Ναζιστικου κομματος BNP (Βρετανικο Εθνικο Κομμα). Η διαδηλωση ειχε τεραστια επιτυχια. Ηταν ενα λαμπρο παραδειγμα πλατιας ενοτητας εναντια στους ρατσιστες του BNP.

Τη διαδηλωση καλεσαν ο Αντιναζιστικος Συνδεσμος, η Αντιρατσιστικη Νεολαια και αλλες αντιφασιστικες οργανωσεις. Σ'αυτη την κινητοποιηση το Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας, επαιξε κεντρικο ρολο.

Η συμμετοχη ηταν φανταστικη. Χιλιαδες διαδηλωτες εφτασαν στο Λονδινο απο το πρωϊ του Σαββατου. Χαρακτηριστικα, απο τη Γλασκωβη - εντεκα ωρες απο το Λονδινο - εφτασαν 27 λεωφορεια.

"Ειμασταν ολοι εκει!" δηλωσε ενθουσιασμενα μια μαυρη εργατρια "δεν μπορουσα να το πιστεψω. Ολα αυτα τα πανω και ολος αυτος ο κοσμος. Ενοιωσα πως ετσι μπορουμε να καθαρισουμε τους δρομους απο τους ναζηδες". Στη διαδηλωση συμμετειχαν επιζωντες απο τα στρατοπεδα συγκεντρωσης του Χιτλερ, οικογενειες θυματων των Νεοναζι στη Βρετανια, εκατονταδες κλαδοι συντεχνιων απο τα ανθρακωρυχεια, τα τρενα, τα εργοστασια, τα σχολεια, τις δημοσιες υπηρεσιες, τη πυροσβεστικη και δεκαδες συλλογοι μεταναστων και ξενων εργατων. Ηταν μια μαχητικη λαοθαλασσα απο λευκους και μαυρους που καταγγειλε με πανω και συνθηματα τις ρατσιστικες δολοφονιες, που ζητουσε να κλεισει το βιβλιοπωλειο και τα γραφεια τους και που δηλωνε πως η φασιστικη τρομοκρατια δεν θα περασει.

Οι φασιστες τρομοκρατουν..

Οι φασιστες του BNP οπως και σε ολη την Ευρωπη προσπαθουν να προσελκυσουν και να οργανωσουν ολους αυτους που χτυπιουνται καθημερινα απο την κριση του καπιταλισμου. Την απελπισια αυτων που φοβουνται πως θα χασουν τις δουλειες τους, των ανεργων, ή των μικρομαγαζατορων που χτυπιουνται απο το μεγαλο κεφαλαιο, τη μετατρεπουν σε μισος εναντια στους Εβραιους, στους ξενους εργατες, στους μαυρους, στα συνδικατα, στους ομοφυλοφιλους, στους αριστερους. Συγχρονως, χρησιμοποιωντας βια στους δρομους προσπαθουν να εμπνευσουν την αισθηση της ανωτεροτητας και παντοδυναμιας σ'αυτους που μπροστα στο ανελεητο συστημα που τους χτυπα καθημερινα νοιωθουν μικροι και αδυναμοι.

Το βιβλιοπωλειο του BNP ειναι ορμητηριο των ρατσιστικων επιθεσεων και δολοφονιων. Απο τοτε που ανοιξε εχουν κλιμακωθει αυτες οι επιθεσεις. Τα εντυπα του ενθαρρυνουν και προτρεπουν σε δολοφονιες μαυρων και ευχονται "καλη τυχη στο κυνηγι κεφαλιων". Η φασιστικη βια στους δρομους οχι μονο δολοφονει αλλα και προσπαθει να τρομοκρατησει οσους στεκονται εμποδιο στα σχεδια τους. Γι'αυτο και οι επιθεσεις τους δεν γινονται μονο σε μεμονωμενα ατομα. Βεβηλωνουν εβραϊκα νεκροταφεια, τρομοκρατουν εργατικες συνοικιες και κανουν επιθεσεις σε δημοκρατικες οργανωσεις και συλλογους.

...με την προστασια της αστυνομιας

Η διαδηλωση του Σαββατου ηταν μια θριαμβευτικη συλλογικη απαντηση ολων αυτων που θελουν να σταματησουν τους Νεοναζι. Ολων αυτων που πιστευουν πως οι φασιστες χτυπιουνται στους δρομους, εκει οπου οι ιδιοι σπερνουν τη τρομοκρατια τους.

Η δεξια κυβερνηση του Μετζορ ομως θελησε να προστατεψει τους Νεοναζι. Οι Τορηδες δεν ειναι φασιστες, ομως αναμεσα στο BNP και ενα μαχητικο αντιφασιστικο κινημα προτιμουν το BNP. Ολες τις προηγουμενες μερες η αστυνομια και τα μεσα ενημερωσης προσπαθησαν να αποτρεψουν το κοσμο να κατεβει στη διαδηλωση. Οταν αυτο δεν δουλεψε εφαρμοσανε τη γνωστη τους τακτικη. Εφτα χιλιαδες αστυνομικοι οπλισμενοι σαν αστακοι με κρανοι, ασπιδες, γκλοπς, αλογα και σκυλια φραξανε το δρομο που περνουσε εξω απο τα γραφεια του BNP. Οι διαδηλωτες αρνηθηκαν να διαλυθουν και καθησαν χαμω. Τοτε η αστυνομια επιτεθηκε με τρομακτικη βαρβαροτητα και τραυματισε δεκαδες διαδηλωτες.

Αντιφασιστικη Παλη

Ακομα κι αν αυτη τη φορα η αστυνομια καταφερε να εμποδισει τη διαδηλωση να φτασει στα γραφεια του BNP το γεγονος παραμενει πως ηταν μια φανταστικη εκδηλωση συλλογικης και μαζικης απαντησης στους ναζι. Το αντιφασιστικο κινημα εχει βαλει στοχο του να μαζικοποιηθει ακομη περισσοτερο, να μην αφησει τους φασιστες να εμφανιζονται πουθενα και να ξεσκεπαζει παντου το πραγματικο τους προσωπο. Γιατι δεν ειναι απλα ακροδεξιοι αλλα ναζι που προτυπο τους εχουν το Χιτλερ.

Ομως η αποτελεσματικη παλη εναντια στους φασιστες ειναι δεμενη με την παλη εναντια στην ανεργια, τη λιτοτητα, τη φτωχεια, το ρατσισμο και το σωβινισμο, δηλαδη στις συνθηκες εκεινες που τρεφουν το φασισμο και τη βρωμικη προπαγανδα του.

Τζενη Αλβανου